II

(Neleģislatīvi akti)

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2021/1943

(2021. gada 14. jūnijs)

par valsts atbalstu SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2011/CP), ko Slovākija sniegusi NCHZ

(izziņots ar dokumenta numuru C(2021) 4185)

(Autentisks ir tikai teksts slovāku valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas lēmumu, ar kuru Komisija sāka Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktā noteikto procedūru ([1]),

pēc tam, kad tā aicinājusi ieinteresētās personas sniegt piezīmes saskaņā ar iepriekš minētajiem nosacījumiem, un ņemot vērā šo personu piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšana un beigšana

(1) Komisija 2013. gada 2. jūlija vēstulē informēja Slovākiju par to, ka tā ir nolēmusi sākt Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru ([2]) par vairākiem pasākumiem, kurus, iespējams, īstenoja Slovākija attiecībā uz *Novácke chemické závody, a.s. v konkurze* ("*NCHZ*").

(2) Komisija sava 2014. gada 15. oktobra Lēmuma (ES) 2015/1826 ([3]) par valsts atbalstu SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), ko Slovākija sniegusi *NCHZ* ("sākotnējais lēmums"), 2. pantā secināja, ka kreditoru komitejas pieņemtais lēmums atļaut *NCHZ* darbības turpināšanu pēc tam, kad Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem zaudēja spēku, nebija valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

(3) Procedūra, ko veica pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas, ir izklāstīta sākotnējā lēmuma 1.–9. apsvērumā.

([1]) Komisijas Lēmums C(2013) 3555 galīgā redakcija (2013. gada 2. jūlijs) (OV C 297, 12.10.2013., 85. lpp.).
([2]) OV C 297, 12.10.2013., 85. lpp.
([3]) OV 2015 L 269, 15.10.2015., 71. lpp.

1.2. **Vispārējās tiesas spriedums lietā T-284/15**

(4) Pēc *AlzChem AG* prasības Vispārējā tiesa ar savu 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-284/15 ([4]) atcēla sākotnējā lēmuma 2. pantu, norādot, ka saistībā ar lēmumu atļaut *NCHZ* turpināt darbību pēc 2010. gada 31. decembra ("pasākums") Komisija nebija pienācīgi pamatojusi savu novērtējumu par ekonomiskas priekšrocības esību un attiecināmību uz valsti. Jo īpaši pamatojums nebija pietiekams attiecībā uz i) Trenčīnas apgabaltiesas ("bankrota tiesa") nozīmi lēmuma par *NCHZ* darbības turpināšanu pieņemšanā, ii) publisko kreditoru veto tiesību esību, lemjot par *NCHZ* darbības turpināšanu, iii) kreditoru prasījumu uzkrāšanās risku pēc 2010. gada 31. decembra un iv) ekonomiskās analīzes un *NCHZ* vadības prezentācijas nozīmi kreditoru lēmuma pieņemšanā 2011. gada janvārī.

(5) Attiecībā uz pirmo punktu, proti, bankrota tiesas nozīmi lēmuma par *NCHZ* darbības turpināšanu pieņemšanā, Vispārējā tiesa nosprieda, ka sākotnējā lēmumā Komisijai bija jāpaskaidro, kā tā ir ņēmusi vērā bankrota tiesas nozīmi lēmuma pieņemšanas procesā, un jānorāda iemesli, kas ļāva secināt, ka lēmums turpināt *NCHZ* darbību nebija attiecināms uz bankrota tiesu. Vispārējā tiesa jo īpaši uzsvēra, ka sākotnējā lēmumā vairākas reizes ir pieminēts kreditoru 2011. gada 26. janvāra lēmums ([5]), ar kuru tie vienojās, ka *NCHZ* darbība būtu jāturpina, neatsaucoties uz bankrota tiesas 2011. gada 17. februāra intervenci, ar ko 2011. gada 26. janvāra lēmums tika padarīts saistošs bankrota administratoram. Arī novērtējumā par sākotnējā lēmuma attiecināmību tiesas 2011. gada 17. februāra lēmums netika pieminēts.

(6) Turklāt Vispārējā tiesa atgādināja, ka 2018. gada 11. aprīļa tiesas sēdē, kad tā jautāja Komisijai, vai bankrota tiesai bija vienīgi jānovērtē atbilstība kreditoru lēmuma formālajiem aspektiem, vai arī tai bija jāpārbauda lēmuma spēkā esība, un tā varēja nonākt pie cita secinājuma, Komisija nevarēja sniegt atbildi šajā saistībā. Vispārējā tiesa arī norādīja uz īpašiem apstākļiem, kādos šajā lietā iesaistījās bankrota tiesa, proti, kā kompetentās struktūras ([6]) locekle.

(7) Attiecībā uz otro punktu, proti, publisko kreditoru veto tiesībām, Vispārējā tiesa nosprieda, ka sākotnējā lēmumā ir sniegti pretrunīgi skaidrojumi par to, vai nodrošinātie kreditori, kas bija kompetentās struktūras ([7]) locekļi, bija "struktūra", kas pieņēma lēmumus ar balsu vairākumu, vai arī paziņoja savu viedokli individuāli; pēdējā gadījumā sākotnējā lēmumā nebija norādīts iemesls, kāpēc tiem nebija veto tiesību ([8]).

(8) Attiecībā uz trešo punktu, proti, prasījumu uzkrāšanās risku, Vispārējā tiesa nosprieda, ka, lai gan sākotnējā lēmumā bija konstatēts, ka pēc 2010. gada 31. decembra pastāv risks, ka palielināsies noteiktu nodrošināto publisko kreditoru prasījumi, nebija skaidrs, vai un kā Komisija ņēma vērā šo risku, piemērojot privātā kreditora kritēriju. Vispārējā tiesa arī uzsvēra, ka Komisijas secinājums, ka publisko kreditoru lēmums par *NCHZ* darbības turpināšanu tika pieņemts tajā pašā laikā un ar tādiem pašiem nosacījumiem (*pari passu*) kā salīdzināmu privāto kreditoru lēmumi, bija pretrunā norādei citviet sākotnējā lēmumā uz to, ka daži no šiem publiskajiem kreditoriem bija atšķirīgā situācijā, jo to prasījumi bija palielinājušies *NCHZ* bankrota procedūras laikā jau līdz 2010. gada 31. decembrim.

([4]) Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950.

([5]) Jo īpaši sākotnējā lēmuma 14., 26. un 32. apsvērums un 2. pants.

([6]) Definēta 18. apsvērumā un spriedumā nosaukta par "kompetento komiteju".

([7]) Definēta 18. apsvērumā un spriedumā nosaukta par "kompetento komiteju". Vispārējā tiesa norādīja, ka pamats par veto tiesībām attiecās vienīgi uz tiem nodrošinātajiem publiskajiem kreditoriem, kas bija kompetentās komitejas locekļi, nevis tiem, kas bija kreditoru komitejas locekļi (sk. sprieduma 84. punktu).

([8]) Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 94 un 95. punkts.

(9) Attiecībā uz ceturto punktu, proti, ekonomiskās analīzes un *NCHZ* vadības prezentācijas nozīmi kreditoru lēmuma pieņemšanā 2011. gada janvārī, Vispārējā tiesa norādīja, ka saskaņā ar sākotnējo lēmumu abi šie dokumenti bija pirmsbankrota kreditoru lēmuma pamatā. Attiecībā uz ekonomisko analīzi Vispārējā tiesa nosprieda, ka Komisija pamatoti konstatēja, ka ekonomiskā analīze varēja būt pamatā kreditoru lēmumam; tomēr tā arī norādīja, ka sākotnējā lēmumā nebija teikts, ka šajā analīzē būtu ņemtas vērā *NCHZ* darbības turpināšanas izmaksas tiem kreditoriem, kuru prasījumi bija palielinājušies bankrota procedūras laikā. Tāpēc nebija skaidrs, kāpēc šo kreditoru rīcība bija jāpārbauda ar privātā kreditora kritēriju, pamatojoties uz minēto analīzi. Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa arī atzina par nederīgu *AlzChem* argumentu, ka vadības prezentācijai nebija nozīmes, novērtējot publisko kreditoru rīcību. Vispārējā tiesa uzskata, ka sākotnējā lēmumā šo divu dokumentu – ekonomiskās analīzes un vadības prezentācijas – nozīme nav pietiekami pamatota, lai Komisija varētu analizēt to publisko kreditoru nostāju, kuru prasījumi bija palielinājušies bankrota procedūras laikā.

1.3. **Tiesvedība attiecībā uz pirmo bankrota periodu**

(10) Saistītā tiesvedība attiecās uz pirmo *NCHZ* bankrota periodu, kad saskaņā ar Likumu par stratēģiskiem uzņēmumiem *NCHZ* bija stratēģiska uzņēmuma statuss. Vispārējā tiesa 2019. gada 24. septembrī apstiprināja Komisijas konstatējumu par nesaderīgu atbalstu un tāpēc noraidīja lūgumu atcelt sākotnējā lēmuma 1. pantu lietā T-121/15 ([9]). Tiesa 2021. gada 29. aprīlī noraidīja apelāciju, ko pret Vispārējās tiesas spriedumu iesniedza *Fortischem, a.s.* ("*Fortischem*") ([10]).

1.4. **Oficiālās izmeklēšanas procedūras atsākšana**

(11) Ņemot vērā to, ka Vispārējā tiesa ir atcēlusi sākotnējā lēmuma 2. pantu, oficiālā izmeklēšanas procedūra aizvien notiek attiecībā uz lēmumu atļaut turpināt *NCHZ* darbību pēc tam, kad Likuma par stratēģiskiem uzņēmumiem attiecīgais pants ir zaudējis spēku.

(12) Komisija aicināja Slovākiju un ieinteresētās personas, kuras bija iesniegušas apsvērumus, vēlreiz iesniegt piezīmes par pasākumu, ņemot vērā Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu. Slovākija sniedza piezīmes 2020. gada 14. februārī.

(13) Komisija saņēma piezīmes arī no trim ieinteresētajām personām attiecīgi 2019. gada 5. decembrī, 2019. gada 19. decembrī un 2020. gada 6. janvārī. Tā pārsūtīja piezīmes Slovākijai, kurai tika dota iespēja uz tām atbildēt. Slovākijas piezīmes tika saņemtas ar 2020. gada 28. maijā iesniegto vēstuli.

2. **PASĀKUMA KONTEKSTS UN APRAKSTS**

2.1. **Labuma guvējs**

(14) *NCHZ* bija Slovākijas speciālo ķīmisko vielu (piemēram, kalcija karbīda, *PVC*, pamata ķīmisko vielu) ražotājs, kurš līdz 2008. gadam nodarbināja aptuveni 1 400 darbinieku un kura darbības ir sīkāk izklāstītas sākotnējā lēmuma 10. un 11. apsvērumā ([11]). Tas bija privāts uzņēmums ([12]).

2.2. ***NCHZ* bankrota procedūra un kompetentā struktūra**

(15) Pēc tam, kad 2009. gada 8. oktobrī *NCHZ* bankrotēja, tika pieņemts Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem ([13]), un to piemēroja *NCHZ* pēc tam, kad valdība 2009. gada 2. decembrī pasludināja *NCHZ* par stratēģisku uzņēmumu ("pirmais bankrota periods").

([9]) Vispārējās tiesas (sestās palātas) 2019. gada 24. septembra spriedums, *Fortischem, a.s.* / Komisija, lieta T-121/15, EU:T:2019:684.

([10]) Tiesas 2021. gada 29. aprīļa spriedums, *Fortischem*/Komisija, lieta C-890/19 P, EU:C:2021:345.

([11]) Atsauci uz sākotnējo lēmumu skatīt šā lēmuma 1. apsvērumā.

([12]) Uzņēmuma īpašnieks bija *Disor Holdings Limited*. Pa to laiku *Fortischem* pārņēma *NCHZ* darbības, tāpēc *NCHZ* ķīmiskās vielas vairs neražo.

([13]) Likums Nr. 493/2009 *Coll.* par vairākiem pasākumiem, kas attiecas uz stratēģiskiem uzņēmumiem, ar grozījumiem ("Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem"), publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* 2009. gada 1. decembrī.

(16) Pēc tam, kad 2010. gada 31. decembrī Likumu par stratēģiskiem uzņēmumiem pārtrauca piemērot *NCHZ* ("otrais bankrota periods"), saskaņā ar šo likumu *NCHZ* turpmākā darbība vairs netika garantēta. Attiecīgi bankrota administratoram ("administratoram") vairs nebija juridiska pienākuma turpināt uzņēmuma darbību.

(17) Kopš *NCHZ* bankrota procedūras sākuma *NCHZ* zaudējumi pastāvīgi pieauga, un uzņēmuma pamatdarbības izmaksas bija lielākas nekā ieņēmumi no pamatdarbības. Saskaņā ar Likumu par bankrotu ([14]), ja uzņēmuma, kas ir bankrota procesā, pamatdarbības izmaksas pārsniedz ieņēmumus no pamatdarbības, administratoram ir pienākums informēt par šo situāciju attiecīgo kompetento struktūru ("kompetentā struktūra") ([15]), kas ir kolektīva struktūra, un lūgt tai norādījumus par to, vai un cik lielā mērā turpināt uzņēmuma darbību ([16]).

(18) Kompetentās struktūras sastāvs ir noteikts saskaņā ar Likuma par bankrotu noteikumiem un ir atšķirīgs katrā bankrota lietā. *NCHZ* gadījumā kompetento struktūru veidoja: i) kreditoru komiteja – ievēlēta struktūra, kas pārstāv nenodrošinātos pirmsbankrota kreditorus, ii) nodrošinātie pirmsbankrota kreditori un iii) bankrota tiesa ([17]).

(19) Saskaņā ar Likumu par bankrotu ([18]) kreditori ar tā sauktajiem "atzītajiem prasījumiem" ("*zistené pohľadávky*"), t. i., bankrota administratora reģistrētiem prasījumiem, kurus administrators nenoraidīja, kreditoru sapulcē ievēlē kreditoru komitejas locekļus. Ar kreditoru komitejas starpniecību atzīto nenodrošināto prasījumu kreditori var izmantot savas tiesības bankrota procedūrā ([19]). Kreditoru komitejas locekļiem ir pienākums rīkoties visu nenodrošināto kreditoru interesēs ([20]), maksimāli apmierinot to prasījumus ([21]). Papildus kreditoru komitejai arī bankrota tiesai un bankrota administratoram saskaņā ar Likumu par bankrotu ir jāturpina risināt parādnieka maksātnespējas jautājumu tā, lai panāktu, ka tiek atgūts pēc iespējas lielāks kreditoru līdzekļu apjoms ([22]).

(20) *NCHZ* gadījumā attiecīgajā laikā kreditoru komitejā bija pieci subjekti, proti: i) *INVEST-KREDIT, s.r.o.*, ii) *Novácka Energetika, a.s.*, iii) *M-ENERGO, s.r.o.*, iv) Slovākijas Valsts īpašuma fonds (*Fond národného majetku SR*) un v) *DAK KIABA, s.r.o*. Četri no kreditoru komitejas locekļiem bija privāti uzņēmumi ([23]); vienīgā publiskā struktūra kreditoru komitejā bija Slovākijas Valsts īpašuma fonds (*Fond národného majetku SR*). Izņemot *INVEST-KREDIT, s.r.o.*, privātuzņēmumiem, kas bija kreditoru komitejas locekļi, nebija nekādu kapitāla saikņu ar *NCHZ* īpašnieku, kā tiesvedībā konstatēja Vispārējā tiesa ([24]).

(21) Kompetentajā struktūrā bija iekļauti arī seši nodrošināti pirmsbankrota kreditori ("skartie nodrošinātie kreditori"), kuriem bija atzīti nodrošināti prasījumi un prasījumi attiecībā uz īpašumu, kas veido atsevišķu bankrotējušu īpašumu. Abi privātie nodrošinātie kreditori bija "Pasta banka" (*Poštová banka, a.s.*) un *NLB Factor, a.s.* Pārējie četri kreditori bija publiskās struktūras, proti, i) Novāku pilsēta (*mesto Nováky*), ii) Slovākijas Valsts īpašuma fonds, iii) Slovākijas Garantiju un attīstības banka (*Slovenská záručná a rozvojová banka , a.s.*) un iv) Vides fonds (*Enviromentálny fond*).

([14]) Likums Nr. 7/2005 *Coll.* par bankrotu un restrukturizāciju ("Likums par bankrotu"), ar grozījumiem, kā piemērojams *NCHZ* bankrotam.

([15]) "*Príslušný orgán*", kā definēta Likuma par bankrotu 82. panta 2. punktā. Šajā gadījumā kompetentā struktūra tika izveidota saskaņā ar Likuma par bankrotu 82. panta 2. punkta c) un e) apakšpunktu.

([16]) Saskaņā ar Likuma par bankrotu 88. pantu.

([17]) Kompetentās struktūras sastāvs *NCHZ* bankrota procedūrā tika noteikts saskaņā ar Likuma par bankrotu 82. panta 2. punkta c) un e) apakšpunktu.

([18]) Likuma par bankrotu 32. pants un 35. panta 4. punkts.

([19]) Sk. Likuma par bankrotu 33. pantu.

([20]) Sk. Likuma par bankrotu 37. panta 4. punktu.

([21]) Sk. Likuma par bankrotu 5. pantu.

([22]) Sk. arī Likuma par bankrotu 5. pantu.

([23]) Privāto uzņēmumu, kas bija kreditoru komitejas locekļi, īpašnieki, kuri jau bija uzskaitīti sākotnējā lēmuma 9. zemsvītras piezīmē, bija šādi: *INVEST-KREDIT, s.r.o.* (īpašnieks *DISOR HOLDINGS LIMITED*, vienīgais *NCHZ* akcionārs); *Novácka Energetika, a.s.* (sākotnēji *NCHZ* meitasuzņēmums, tā vairākuma akcionārs kopš 2011. gada janvāra ir *STUPEFY HOLDINGS LIMITED*); *M-ENERGO, s.r.o.* (vairākuma akcionārs *STUPEFY HOLDINGS LIMITED*) un *DAK KIABA, s.r.o.*

([24]) Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 174., 175. un 180. punkts. Pamatojoties uz minētajos sprieduma punktos izklāstīto, *AlzChem* atsaucās uz kapitāla saitēm starp dažiem privātajiem kreditoriem un *NCHZ* "īpašniekiem", tādējādi apšaubot to, ka Komisija izmantoja kreditoru komitejas lēmumu kā etalonu privātā kreditora kritērija piemērošanai.

(22) Saskaņā ar Likumu par bankrotu ([25]) bankrota tiesa ir arī kompetentās struktūras locekle, ja administrators attiecībā uz īpašumu, kas veido atsevišķu (pretstatā vispārējam) bankrotējušu īpašumu, noraida nodrošinātā kreditora nodrošināto prasījumu ([26]). *NCHZ* gadījumā administrators noraidīja nodrošinātā privātā kreditora *REDQUEST LIMITED* ([27]) iespējamo prasījumu; *REDQUEST LIMITED* šo noraidījumu pārsūdzēja. Tāpēc un (vienīgi) *REDQUEST LIMITED* apstrīdētā prasījuma dēļ bankrota tiesa bija arī kompetentās struktūras daļa kopā ar kreditoru komiteju un nodrošinātajiem kreditoriem. Bankrota tiesa, būdama kompetentās struktūras locekle, rūpējas par skarto kreditoru likumīgajām interesēm un to paziņojumiem, kā arī citu kompetentās struktūras locekļu paziņojumiem (sk. arī turpmāk 42. apsvērumu). No iepriekš minētā kompetentās struktūras sastāva var secināt, ka publiskie kreditori, kas bija pārstāvēti kompetentajā struktūrā, bija Novāku pilsēta, Slovākijas Valsts īpašuma fonds, Slovākijas Garantiju un attīstības banka un Vides fonds.

2.3. **Pasākuma apraksts**

(23) Novērtējamais pasākums ir kompetentās struktūras lēmums uzdot bankrota administratoram turpināt *NCHZ* darbību. Pasākumu 2011. gada 26. janvārī vienprātīgi pieņēma kreditoru komiteja un nodrošinātie kreditori. Bankrota tiesa, rīkojoties kā kompetentās struktūras locekle, pēc tam, kad 2010. gada 31. decembrī Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem zaudēja spēku, 2011. gada 17. februārī padarīja pasākumu saistošu.

(24) 2012. gada 1. augustā, kas ir otrā bankrota perioda beigu datums, *NCHZ* nenokārtotās saistības pret publiskiem vai valstij piederošiem kreditoriem, kuras radās bankrota procedūras laikā, sasniedza aptuveni 13,4 miljonus EUR. Šis saistību pieaugums pret publiskajiem kreditoriem, kas *NCHZ* radās pirmajā un otrajā bankrota periodā (kā jau norādīts sākotnējā lēmuma 23. apsvērumā), ir atainots 1. tabulā. Šīs saistības ir definētas kā "prasījumi pret īpašumu" ([28]). *NCHZ* nenokārtotās saistības pret publiskajiem kreditoriem, kas radušās bankrota procedūras laikā, sīkāk izklāstītas sākotnējā lēmuma 22.–25. apsvērumā.

1. tabula

NCHZ saistības pret publiskajiem kreditoriem (kas radušās pirmajā un otrajā bankrota periodā, stāvoklis 2012. gada 1. augustā) ([29])

Publiskās iestādes / valstij piederoši uzņēmumi	Saistību summa EUR
Sociālās apdrošināšanas sabiedrība (Sociálna poisťovňa)	9 297 270,28
Vispārējās veselības apdrošināšanas sabiedrība (Všeobecná zdravotná poisťovňa)	1 549 019,98
Valsts ūdens apsaimniekošanas uzņēmums (Slovenský vodohospodársky podnik, š.p.)	1 354 321,00
Novāku pilsēta (maksa par atkritumiem, nekustamā īpašuma nodoklis)	650 158,75
Vides fonds	475 678,64
RTVS, s.r.o.	14 870,72

([25]) Likuma par bankrotu 82. panta 2. punkta e) apakšpunkts.
([26]) Nodrošinātu prasījumu var noraidīt, piemēram, prasījuma juridiskā pamata, izpildāmības un citu iemeslu dēļ.
([27]) Uzņēmums, kas atrodas Londonā, Apvienotajā Karalistē.
([28]) Likuma par bankrotu 87. pants.
([29]) Tabulā atainots stāvoklis 2012. gada 1. augustā. Būtībā attiecībā uz dažiem kreditoriem, kuriem bankrota periodā bija aktīvas attiecības ar *NCHZ* (piemēram, Vides fonds, Novāku pilsēta), tabulā nav atainotas visas radušās saistības, jo prasījumi pēc bankrota, to vidū prasījumi saistībā ar uzņēmuma darbību, tika apmierināti bankrota procedūras laikā kā prioritāri. Tādējādi daži pēcbankrota prasījumi tika apmierināti pirms 2012. gada 1. augusta.

Vairākas pašvaldības (maksa par atkritumiem, nekustamā īpašuma nodoklis)	5 704,40
Kopējās veselības apdrošināšanas sabiedrība (Spoločná zdravotná poisťovna)	4 463,19
Mehānisko transportlīdzekļu nodokļa iestāde (Daň z motorových vozidiel)	2 390,50
KOPĀ	**13 353 877,46**

(25) NCHZ nenokārtotās saistības pret publiskajiem vai valstij piederošajiem kreditoriem, kas radušās noteiktos brīžos bankrota procedūras laikā, ir atainotas 2. tabulā.

2. tabula

NCHZ saistības pret publiskajiem kreditoriem: bankrota paziņošanas dienā, kā arī nenokārtotās saistības, kas radušās bankrota procedūras laikā, 2009. gada 31. decembrī un 2010. gada 31. decembrī ([30])

Publiskās iestādes / valstij piederoši uzņēmumi	Saistību summa EUR bankrota paziņošanas dienā	Bankrota procedūras laikā radušos saistību summa EUR 2009. gada 31. decembrī	Bankrota procedūras laikā radušos saistību summa EUR 2010. gada 31. decembrī
Sociālās apdrošināšanas sabiedrība		544 001,99	3 878 065,44
Vispārējās veselības apdrošināšanas sabiedrība	72 442,24	91 694,96	626 702,68
Valsts ūdens apsaimniekošanas uzņēmums	91 213,48	66 595,2	732 177,68
Novāku pilsēta	67 645,53 *	156,34	48 367,11
Vides fonds	1 019 792,01 **	29 762,71	222 954,21
RTVS, s.r.o.		929,42	6 041,23
Vairākas pašvaldības (maksa par atkritumiem)			470,00
Kopējās veselības apdrošināšanas sabiedrība	2 484,19	2 676,82	4 463,19
Apvienotās veselības apdrošināšanas sabiedrība	7 212,77	9 015,66	67 529,73
DOVERA Veselības Apdrošināšanas Sabiedrība	81 369,57	116 377,21	827 004,92

* *No kuras 43 781,67 EUR kā nodrošināts prasījums un 23 863,86 EUR kā nenodrošināts prasījums.*
** *No kuras 949 879,66 EUR kā nodrošināts prasījums un 69 912,35 EUR kā nenodrošināts prasījums.*

(26) Vides fonda pēcbankrota prasījumus, kas radās pirmajā bankrota periodā, galvenokārt veidoja maksa par gaisa piesārņojumu 192 454 EUR apmērā, ko Vides fonda vārdā piemēroja 2010. gada maijā par gaisa piesārņojumu 2009. gadā. Tā maksa par gaisa piesārņojumu 2011. gadā, ko piemēroja 2011. gada maijā par piesārņojumu 2010. gadā, tika noteikta 170 070 EUR apmērā. Līdz 2010. gada beigām pēcbankrota prasījumi daļēji saistībā ar nesamaksātu gada maksu par gaisa piesārņojumu sasniedza 222 954 EUR.

([30]) Apsvērumi, ko iesniedza Slovākijas iestādes 2014. gada 12. maijā.
Attiecībā uz kreditoriem, kuriem bankrota periodā bija aktīvas attiecības ar *NCHZ* , tabulā nav atainotas visas radušās saistības, jo prasījumi pēc bankrota, to vidū prasījumi saistībā ar uzņēmuma darbību, tika apmierināti bankrota procedūras laikā kā prioritāri.

(27) Galvenais Novāku pilsētas pēcbankrota prasījums pirmajā bankrota periodā bija nekustamā īpašuma nodoklis par 2010. gadu, ko uzlika 2010. gada martā 523 793 EUR apmērā. Līdz 2010. gada beigām pēcbankrota prasījumi sasniedza 29 762 EUR (galvenokārt *NCHZ* nekustamā īpašuma nodokļa saistības).

(28) Kā norādīts 17. apsvērumā, kad *NCHZ* pamatdarbības izmaksas pārsniedza ieņēmumus un Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem vairs neattiecās uz *NCHZ*, administratoram bija jāinformē kompetentā struktūra un jāpieprasa norādījumi. Saskaņā ar Likumu par bankrotu administrators kopīgā sanāksmē, kas notika 2011. gada 26. janvārī, informēja par šo situāciju kreditoru komitejas locekļus un visus nodrošinātos kreditorus.

(29) Sanāksmē 2011. gada 26. janvārī *NCHZ* vadība iepazīstināja ar pētījumu *NCHZ Nováky – Feasibility Study Reengineering* ("vadība prezentācija"), kurā cita starpā tika aplūkota *NCHZ* darbības izbeigšanas ietekme uz uzņēmuma saistību izpildi, ietekme uz reģionu, kā arī valsts un pilsētas ieņēmumiem. Vadības prezentācija atklāja, ka darbības pārtraukšana nelabvēlīgi ietekmētu kreditoru intereses, jo īpaši ņemot vērā to, ka darbības pārtraukšanas izmaksas noteikti pārsniegtu atlikumu pēc pamatdarbības saistību izpildes un darbības atsākšanai pēc tam būtu vajadzīgas ļoti lielas izmaksas.

(30) Vadības prezentācijā tika arī aplūkotas iespējas pārdot *NCHZ*, lai turpinātu tā darbību. Prezentācija atklāja, ka *NCHZ* pašreizējā neto vērtība padarīja pārdošanu neiespējamu. Tomēr prezentācijā tika uzsvērts, ka pēc dažu pārstrukturēšanas pasākumu īstenošanas uzņēmumu varētu veiksmīgi pārdot. Konkrēti, tā kā Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem neļāva atlaist darbiniekus, *NCHZ* varēja īstenot darbinieku skaita samazināšanu, samazinot pamatdarbības izmaksas tikai pēc tam, kad minēto likumu vairs nepiemēroja otrā bankrota perioda sākumā.

(31) Prezentācijā tika sīkāk izskatīts scenārijs, kurā darbības pārtraukšana palīdzētu izpildīt *NCHZ* saistības, un tika konstatēts, ka uzņēmuma aktīvu paredzamā reālā vērtība būtu tikai 15,5 miljoni EUR.

(32) Vadības prezentācijā bija iekļauts arī īss pārskats par *NCHZ* darbības pārtraukšanas ietekmi uz reģionu un trešām personām ([31]). Viena no tiešās ietekmes izpausmēm bija arī aptuveni 1 700 darbinieku atlaišana un bezdarba pieaugums. Novāku pilsētas ieņēmumu kritums tikai pašvaldības nodokļu un maksājumu samazinājuma dēļ tika lēsts 572 000 EUR apmērā gadā; no šīs summas 526 000 EUR ir nekustamā īpašuma nodoklis un 46 000 EUR – maksa par sadzīves atkritumiem ([32]). Paredzamais valsts ieņēmumu samazinājums tika lēsts 7,4 miljonu EUR apmērā gadā; to galvenokārt veidoja iemaksas no algām (6,4 EUR miljoni), maksa par notekūdeņiem (747 000 EUR) un maksa par gaisa piesārņojumu (192 000 EUR).

(33) Turklāt kreditoru rīcībā bija ekonomiskā analīze, kuru 2010. gada 23. decembrī sagatavoja administrators ("ekonomiskā analīze" vai "analīze") un kurā tika secināts, ka *NCHZ* darbības pārtraukšana būtu pretrunā *NCHZ* kreditoru kopīgajām interesēm. Analīzē tika noteikti vairāki iespējamie scenāriji ([33]), un tika salīdzinātas *NCHZ* kreditoru kopējās izmaksas un ieņēmumi, neizskatot katra atsevišķa kreditora situāciju. Kopējie zaudējumi *NCHZ* darbības dēļ līdz 2010. gada 15. decembrim tika noteikti aptuveni 15,8 miljonu EUR ([34]) (4,4 miljoni EUR, atskaitot norakstīšanu) apmērā.

([31]) Vadības prezentācijas 34.–36. slaids.

([32]) Kopējais Novāku pilsētas samazinājums tika lēsts 757 000 EUR apmērā gadā.

([33]) Izskatītie scenāriji bija šādi: i) uzņēmuma kā vienota veseluma pārdošana, turpinot tā darbību, ii) uzņēmuma pārdošana pa daļām, turpinot tā darbību, iii) uzņēmuma pārdošana pa daļām, turpinot tā daļēju darbību, iv) aktīvu pārdošana un darbības pilnīga pārtraukšana.

([34]) Aprēķina kā starpību starp kopējām uzņēmuma pamatdarbības izmaksām 202,2 EUR miljonu apmērā un kopējiem ieņēmumiem 186,4 miljonu EUR apmērā par periodu no bankrota tiesas paziņojuma par *NCHZ* bankrotu 2009. gada 2. oktobrī (pēc bankrota procedūras uzsākšanas 2009. gada 24. septembrī) līdz 2010. gada 15. decembrim.

(34) Jo īpaši analīzē tika norādīts, ka *NCHZ* darbības pārtraukšana radītu būtiskas izmaksas vairāk nekā 48 miljonu EUR apmērā, no tām lielākā daļa būtu saistīta ar ķīmisko vielu ražošanas vietu slēgšanu un vides sakopšanu (aptuveni 37,3 miljoni EUR) un personāla izmaksām (10,5 miljoni EUR, ja tiktu izpildītas visas juridiskās saistības ([35])). Šīs izmaksas aptuveni 48 miljonu EUR apmērā nebūtu jāsedz, ja *NCHZ* darbība tiktu turpināta. Turklāt analīzē teikts, ka papildus šīm tiešajām izmaksām, kas saistītas ar *NCHZ* darbības pārtraukšanu, būtu jāsedz (no tā brīža) neapmaksātie (un lielākoties vēl nenokārtotie) prasījumi saistībā ar *NCHZ* darbību apmēram 16 miljonu EUR apmērā ([36]). Vienlaikus paredzamie ieņēmumi no atsevišķu aktīvu pārdošanas *NCHZ* darbības pārtraukšanas scenārijā bija 47–52 miljoni EUR (neskaitot papildu izmaksas par aprīkojuma demontāžu un aizvākšanu). Uzņēmuma darbības pārtraukšanas gadījumā neapmierinātie prasījumi saistībā ar uzņēmuma darbību tiktu apmierināti kā prasījumi pret bankrotējušo īpašumu ([37]). No tā var secināt, ka darbības pārtraukšana paplašinātu prasījumu kopumu, kas jāapmierina no bankrotējušā īpašuma, kopumā samazinot apmierināto prasījumu apmēru. Tādējādi bankrota administrators uzskatīja iespēju pārtraukt *NCHZ* darbību un pārdot atsevišķus uzņēmuma aktīvus par neizdevīgāko variantu, jo īpaši ņemot vērā augstās izmaksas, kas saistītas ar visu juridisko saistību izpildi attiecībā uz ekspluatācijas pārtraukšanu un vides sakopšanu. Turklāt analīzē tika norādīts, ka *NCHZ* darbības atsākšana pēc tās slēgšanas būtu ļoti problemātiska vai neiespējama ([38]).

(35) Analīzē tika pētīta arī potenciālo pircēju interese par uzņēmumu. Pirmajā *NCHZ* iegādes konkursa kārtā (“*verejné ponukové konanie*”) no septiņiem ieinteresētajiem pircējiem tikai uzņēmums *M-ENERGO, s.r.o.* iesniedza piedāvājumu 2 miljonu EUR apmērā. Tāpēc administratoram nebija skaidrs, vai jauna konkursa kārta piesaistītu citus ieinteresētus pircējus. Šajā saistībā tika norādīts, ka pircējs nevarēja pārņemt nenomaksātās publiskās saistības apmēram 6,1 miljona EUR apmērā, bet tās tiktu apmierinātas kā prasījumi pret bankrotējušo īpašumu (“*pohľadávky proti podstate*”). Ja darbību turpinātu bez taupības pasākumiem, analīzē tika lēsts, ka 2011. gadā zaudējumi būtu 3,8 miljoni EUR.

(36) Analīzē tika aplūkoti vairāki faktori, kurus var uzskatīt par tādiem, kas varētu ietekmēt pirmsbankrota prasījumu apmierināšanu, ja *NCHZ* darbība (vismaz daļēji) turpinātos, tomēr šāda ietekme netika sīki izklāstīta. Pirmkārt, finanšu rādītājus ietekmētu īstenojamie izmaksu samazināšanas pasākumi (piemēram, daļēja darbinieku atlaišana). Otrkārt, ieņēmumi no *NCHZ* pārdošanas varētu atšķirties atkarībā no tā, vai *NCHZ* tiktu pārdots kā vienots veselums vai pa daļām (vienlaikus saglabājot attiecīgo daļu darbību), vai kā atsevišķi aktīvi pēc *NCHZ* darbības pārtraukšanas. Ja tiktu pārdotas uzņēmuma daļas, analīzē tika norādīts, ka varētu tikt pārdotas tikai ienesīgākās *NCHZ* darījumdarbības daļas un ar tām saistītie aktīvi (piemēram, kalcija karbīda nodaļa), un bankrotējušajam īpašumam būtu jāsedz citu *NCHZ* darījumdarbības daļu slēgšanas izmaksas. Kalcija karbīda ražošana bija tehnoloģiski saistīta ar citām *NCHZ* darbībām (nodaļām); tādēļ kalcija karbīda ražošanas saglabāšana, vienlaikus slēdzot citas darbības, radītu papildu izmaksas, tādējādi samazinot kalcija karbīda nodaļas rentabilitāti. Tādējādi ekonomiskajā analīzē tika norādīts, ka ir riskanti pārdot uzņēmumu pa daļām, vienlaikus saglabājot visa uzņēmuma (veicot turpmākus izmaksu samazināšanas pasākumus) vai tikai dažu uzņēmuma daļu darbību.

(37) Saskaņā ar Likumu par bankrotu kreditoru komiteja pieņēma lēmumus ar klātesošo locekļu balsu vairākumu, un katram loceklim bija viena balss ([39]). Saskaņā ar to pašu likumu katram komitejas loceklim bija pienākums rīkoties visu nenodrošināto kreditoru kopīgajās interesēs ([40]). Tas nozīmēja balsošanu visu nenodrošināto kreditoru interesēs, arī to kreditoru interesēs, kuri nebija iekļauti kreditoru komitejā.

([35]) Atkarībā no darbinieku līgumu izbeigšanas varianta personāla izmaksas tika lēstas 7,7 miljonu EUR, 8,9 miljonu EUR vai 10,5 miljonu EUR apmērā.

([36]) Šī summa neataino visus prasījumus, kas radās pirmajā bankrota periodā, jo prasījumi saistībā ar uzņēmuma darbību tika apmierināti pastāvīgi, un tāpēc daļa no šiem prasījumiem jau bija apmierināta.

([37]) Likuma par bankrotu 88. panta 8. punkts.

([38]) Konkrētāk, darbības pārtraukšanas gadījumā elektrolīze kļūst nelietojama bez iespējas atsākt ražošanu. Līdzīgi, ja kalcija karbīda ražošanai izmantotās karbīda krāsnis atdzesētu, krāšņu darbības atsākšana būtu problemātiska.

([39]) Likuma par bankrotu 38. panta 2. punkts.

([40]) Likuma par bankrotu 37. panta 4. punkts.

(38) Pamatojoties uz vadības prezentācijā un ekonomiskajā analīzē ietverto informāciju, 2011. gada 26. janvāra sanāksmē visi klātesošie kreditoru komitejas locekļi atbalstīja ierosinājumu uzdot bankrota administratoram turpināt *NCHZ* darbību ar nemainīgiem noteikumiem. Tas nozīmēja, ka *NCHZ* varēja darboties tādā pašā apmērā, kādā tas darbojās līdz tam, jo neviens no locekļiem nebalsoja pret un neatturējās. Tādējādi kreditoru komitejas lēmums tika pieņemts vienbalsīgi, lai gan kreditoru komitejas norādījumu apstiprināšanai būtu pieticis ar vairākumu. Turklāt visi nodrošinātie kreditori, kuri piedalījās sanāksmē, individuāli izteicās par labu tiem pašiem norādījumiem administratoram. Tas nozīmē, ka neviens no nodrošinātajiem kreditoriem nenoraidīja norādījumus un neatturējās no balsojuma.

(39) Turklāt otrs sanāksmes darba kārtības punkts bija *NCHZ* aktīvu atsavināšanas veids un metode. Saskaņā ar sanāksmes protokolu klātesošie kreditori panāca iepriekšēju vienošanos par *NCHZ* kā vienota veseluma pārdošanu, tātad par darbības turpināšanu, konkursa kārtībā.

(40) Kad tika publicēts 2011. gada 26. janvāra kreditoru komitejas lēmums ar norādījumiem administratoram ([41]), ikviens publisks vai privāts nenodrošinātais kreditors bija tiesīgs apstrīdēt norādījumus bankrota tiesā, ja tie bija pretrunā nenodrošināto kreditoru kopīgajām interesēm ([42]). Tomēr neviens kreditors norādījumus bankrota tiesā neapstrīdēja.

(41) Tie paši norādījumi administratoram vēlāk tika iesniegti bankrota tiesā, kas varēja vai nu apstiprināt norādījumus, vai arī izlemt, kā administratoram būtu jārīkojas turpmāk ([43]); tādējādi ikviens šīs tiesas pieņemtais lēmums faktiski atceltu citu kompetentās struktūras locekļu pieņemto lēmumu.

(42) Saskaņā ar Likumu par bankrotu ([44]), ja bankrota tiesa ir kompetentās struktūras locekle, administratoram vai citiem kompetentās struktūras locekļiem jāiesniedz norādījumi tiesai apstiprināšanai pēc tam, kad citi kompetentās struktūras locekļi ir izteikuši savu viedokli par norādījumiem. Bankrota tiesa ar rīkojumu ("*uznesenie*") var vai nu apstiprināt iesniegtos norādījumus, vai arī izlemt, kā būtu jārīkojas turpmāk. Administratoram tiesas rīkojums ir saistošs. Izdodot rīkojumu, bankrota tiesa ņem vērā skarto kreditoru likumīgās intereses un to paziņojumus, kā arī citu kompetentās struktūras locekļu paziņojumus.

(43) *NCHZ* gadījumā bankrota tiesa, rīkojoties kā kompetentās struktūras locekle, ar 2011. gada 17. februāra rīkojumu ([45]) apstiprināja norādījumus administratoram. Administratoram tiesas rīkojums bija juridiski saistošs. Bankrota tiesa ņēma vērā to, ka kreditoru komiteja vienbalsīgi pieņēma rīkojumu, ar kuru uzdeva administratoram turpināt *NCHZ* darbību, kā arī to, ka visi skartie nodrošinātie kreditori ([46]) bija devuši administratoram tādus pašus norādījumus kā kreditoru komiteja. Bankrota tiesa arī paskaidroja, kāpēc tā ir daļa no kompetentās struktūras izskatāmajā lietā, proti, tāpēc, ka administrators noraidīja kreditora *REDQUEST LIMITED* nodrošināto prasījumu un *REDQUEST LIMITED* uzsāka tiesas procesu, lai noteiktu tā nodrošināto prasījumu. No bankrota tiesas argumentācijas var secināt, ka tā ir ņēmusi vērā atsevišķu kompetentās struktūras locekļu (proti, kreditoru komitejas un atsevišķu nodrošināto kreditoru) paziņojumus un to, ka neviens no kompetentās struktūras locekļiem nebija iebildis pret norādījumiem administratoram. Savā argumentācijā bankrota tiesa atsaucās uz ekonomisko analīzi (sk. 33.–36. apsvērumu), kuru tiesa bija uzdevusi administratoram sagatavot un kurā tika konstatēts, ka *NCHZ* darbības pārtraukšana būtu neizdevīgākais risinājums, lai apmierinātu kreditoru prasījumus, ņemot vērā ar darbības pārtraukšanu saistītās izmaksas. Bankrota tiesa secināja, ka, ņemot vērā šos apstākļus un kompetentās struktūras locekļu paziņojumus, tā nekonstatēja ierosināto norādījumu neatbilstību vai pretrunas skarto kreditoru likumīgajām interesēm. No bankrota tiesas argumentācijas var secināt, ka, apstiprinot norādījumus, tā neizvērtēja katra atsevišķa kreditora intereses, jo īpaši *REDQUEST LIMITED* intereses, kas tiesas rīkojumā ir minētas tikai saistībā ar bankrota tiesas dalību kompetentajā struktūrā, kā paskaidrots iepriekš.

([41]) Kreditoru komitejas lēmums ("*uznesenie*") kopā ar 2011. gada 26. janvāra sanāksmes protokolu 2011. gada 15. februārī tika publicēts Komercvēstnesī (*Obchodný vestnik*).
([42]) Likuma par bankrotu 38. panta 7. punkts.
([43]) Likuma par bankrotu 83. panta 4. punkts.
([44]) Likuma par bankrotu 83. panta 4. punkts.
([45]) Rīkojums ("*uznesenie*") Nr. 29K/43/2009-18279.
([46]) Bankrota tiesa minēja sešus nodrošinātos kreditorus, kas ir kompetentās struktūras locekļi (sk. arī šā lēmuma 21. apsvērumu).

(44) Ne visi (publiskie) pirmsbankrota *NCHZ* kreditori bija pārstāvēti kompetentajā struktūrā (kuras sastāvs ir izklāstīts 18.–22. apsvērumā), kas pieņēma lēmumu par *NCHZ* turpmāku darbību otrajā bankrota periodā. Konkrētāk, Sociālās apdrošināšanas sabiedrība (*Sociálna poisťovňa*) un Vispārējās veselības apdrošināšanas sabiedrība (*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.*) bija publiskie kreditori, kuri nebija pārstāvēti kompetentajā struktūrā. Tādējādi tie kreditori, kuri nebija pārstāvēti kompetentajā struktūrā, jo tie nebija ne kreditoru komitejas locekļi, ne nodrošināti pirmsbankrota kreditori, tieši neietekmēja lēmumu par *NCHZ* turpmāku darbību otrajā bankrota periodā.

(45) Tādējādi *NCHZ* darbības turpināšana pēc tam, kad Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem bija zaudējis spēku, bija balstīta lēmumā, ko pieņēma kompetentā struktūra kā kolektīvs subjekts, lai uzdotu bankrota administratoram turpināt *NCHZ* darbību, par ko kompetentās struktūras locekļi (proti, kreditoru komiteja un nodrošinātie kreditori) pauda savu nostāju kopīgajā 2011. gada 26. janvāra sanāksmē, savukārt atlikušais loceklis (proti, bankrota tiesa) ar 2011. gada 17. februāra rīkojumu apstiprināja norādījumus bankrota administratoram. Pēc šā lēmuma pieņemšanas *NCHZ* turpināja darījumdarbību bez jebkādiem pārtraukumiem līdz 2012. gada jūlijam, kad tas tika pārdots *Via Chem Slovakia*, lai turpinātu uzņēmuma darbību.

3. **IEINTERESĒTO PERSONU UN SLOVĀKIJAS PIEZĪMES**

3.1. **Piezīmes par attiecināmību**

(46) *AlzChem Group AG* (“*AlzChem*”) apgalvo ([47]), ka lēmums turpināt *NCHZ* darbību ir attiecināms uz valsti, jo nodrošinātie kreditori varēja izmantot veto tiesības attiecībā uz *NCHZ* darbības turpināšanu. *AlzChem* izdara secinājumu par veto tiesībām, sistemātiski interpretējot Likumu par bankrotu, norādot uz noteikumu, ka katrs nodrošinātais kreditors ir kompetentās struktūras daļa. Tāpēc nodrošinātie kreditori nebūtu jāuzskata par kolektīvu struktūru, kas ļauj *AlzChem* secināt, ka katrs nodrošinātais kreditors atsevišķi varēja dot norādījumus administratoram attiecībā uz saviem atsevišķajiem aktīviem un izmantot veto tiesības attiecībā uz norādījumu pieņemšanu. *AlzChem* apgalvo, ka katram nodrošinātajam kreditoram bija jāapstiprina norādījumi bankrota administratoram, lai tie būtu saistoši. Turklāt *AlzChem* norāda uz attiecināmību uz valsti, jo *NCHZ* kreditoru lēmumu apstiprināja un padarīja saistošu bankrota tiesa. Valsts tiesas īsteno valsts varu, un valsts tiesu lēmumi kā tādi ir attiecināmi uz valsti. *AlzChem* atsaucas arī uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru valsts tiesu rīkojumi var būt valsts atbalsta pasākumu juridiskais pamats. Pakārtoti *AlzChem* norāda uz attiecināmību, jo kreditoru lēmums, ko pārskatīja un apstiprināja bankrota tiesa, tika pieņemts vienbalsīgi.

(47) *Fortischem* noliedz attiecināmību ([48]), apgalvojot, ka Slovākijas Likums par bankrotu neparedz veto tiesības ne kreditoru komitejas locekļiem, ne nodrošinātajiem kreditoriem; tādējādi publiskie nodrošinātie *NCHZ* kreditori nevarēja izmantot veto tiesības attiecībā uz lēmumu par *NCHZ* turpmāko darbību. Otrkārt, *Fortischem* apgalvo, ka bankrota tiesas uzdevums šajā lietā bija vienīgi novērtēt pirmsbankrota kreditoru lēmuma likumību un saderību ar Likumu par bankrotu. Atsaucoties uz Tiesas judikatūru lietās *Pearle* ([49]) un *Doux Elevage* ([50]), attiecināmību var izslēgt, ja attiecīgā publiskā struktūra vienīgi apstiprina un padara saistošus tirgus dalībnieku pieņemtos lēmumus. Šajā gadījumā ekonomiskā analīze pierādīja, ka priekšroka dodama uzņēmuma pārdošanai, lai turpinātu uzņēmuma darbību, nevis likvidācijai, un visi kreditori ar balsstiesībām balsoja par uzņēmuma darbības turpināšanu. Tāpēc *Fortischem* uzskata, ka bankrota tiesai bija minimāla rīcības brīvība un nozīme, ko var rezumēt kā bankrota noteikumu ievērošanas uzraudzību.

(48) *Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s.* (“*SRS*”) kā *NCHZ* bankrota administrators apgalvo ([51]), ka nevienam kompetentās struktūras loceklim nebija veto tiesību. Neatkarīgi no faktiskajiem kreditoru paziņojumiem gan situācijās, kad kreditoriem ir kopīga nostāja, gan arī situācijas, kad viedokļi atšķiras, administratoram saistošs galu galā vienmēr ir tiesas rīkojums. *SRS* uzskata, ka tas nozīmē, ka neviens kreditors (kompetentās struktūras loceklis) nevarēja efektīvi izmantot veto tiesības attiecībā uz norādījumiem administratoram.

([47]) *AlzChem* 2020. gada 6. janvāra apsvērumi.
([48]) *Fortischem* 2019. gada 19. decembra apsvērumi.
([49]) Lieta C-345/02, *Pearle* un citi (OV C 228, 11.9.2004., 6. lpp.).
([50]) Lieta C-677/11, *Doux Elevage SNC* (OV C 225, 3.8.2013., 21. lpp.).
([51]) *SRS* 2019. gada 4. decembra apsvērumi, atsaucoties uz *SRS* 2013. gada 27. augusta apsvērumiem.

(49) Tādējādi *SRS* uzskata, ka lēmumu par to, ka *NCHZ* būtu jāturpina darboties, pieņēma bankrota tiesa, un *NCHZ* darbības turpināšana bija bankrota tiesas saistošā lēmuma rezultāts. Jebkura turpmāka atsevišķu kreditoru darbība bez tiesas lēmuma neietekmētu *NCHZ* darbību. Tiesa obligāti ņēma vērā skarto kreditoru likumīgās intereses un to attiecīgos paziņojumus, kuros lielākā interese bija prasījumu agrīna un maksimāla apmierināšana. Bankrota tiesas uzdevums bija novērtēt atbilstību kreditoru kolektīvajām leģitīmajām interesēm un maksimāli palielināt viņu prasījumu apmierināšanu. Tomēr, kā precizē *SRS*, kompetentā struktūra saskaņā ar Likumu par bankrotu ir vienots subjekts pat tad, ja tajā ir vairāki dalībnieki.

(50) Slovākija apgalvo ([52]), ka Likums par bankrotu neparedz veto tiesības nedz kreditoru komitejas loceklim, nedz nodrošinātam kreditoram. Ja nodrošinātais kreditors izteiktos pret ierosinātajiem norādījumiem bankrota administratoram un tādējādi nobalsotu pret tiem, tā būtu tikai viena kreditora nostāja, kuru bankrota tiesa ņemtu vērā, pieņemot lēmumu, bet tai nebūtu saistoša minētā nostāja. Tomēr, ņemot vērā šīs lietas faktus, tiesai nebija atbilstoša iemesla noraidīt ierosinātos norādījumus. Attiecībā uz bankrota tiesas nozīmi Slovākija precizē, ka bankrota tiesa nepieņēma lēmumu par kreditoru 2011. gada 26. janvāra lēmuma apstiprināšanu vai par tā spēkā esību. Tiesa kā kompetentās struktūras locekle lēma, vai apstiprināt ierosinātos norādījumus administratoram, ņemot vērā pārējo kompetentās struktūras locekļu nostāju un administratora ekonomiskās analīzes secinājumus. Kopumā tiesas galvenais uzdevums bankrota procedūrā ir pārraudzīt administratoru un procesa gaitu, un tā darbojas kā *dominus litis* tikai tad, ja pastāv domstarpības starp administratoru un kreditoriem vai starp pašiem kreditoriem.

3.2. **Piezīmes par ekonomisko priekšrocību**

(51) Papildus attiecināmības jautājumam ieinteresētās personas un Slovākija iesniedza papildu piezīmes arī par ekonomisko priekšrocību, jo īpaši par kreditoru prasījumu uzkrāšanās risku otrajā bankrota periodā un par ekonomiskās analīzes un vadības prezentācijas nozīmi kreditoru lēmuma pieņemšanā 2011. gada janvārī.

(52) *Alzchem* apgalvo ([53]), ka *NHCZ* gadījumā privātā kreditora kritērijs nav izpildīts, jo i) attiecīgie publiskie kreditori nerīkojās *pari passu* ar privātiem kreditoriem; ii) ekonomiskajai analīzei un vadības prezentācijai nebija nozīmes, novērtējot Slovākijas Republikas rīcību saistībā ar *NCHZ* turpmāko darbību.

(53) Pirmkārt, *Alzchem* paskaidro, ka vairuma privāto kreditoru vienīgais apsvērums bija ieņēmumu palielināšana no *NCHZ* pārdošanas, jo nepastāvēja debitoru parādu uzkrāšanās risks, *NCHZ* darbībai turpinoties. *Alzchem* norāda, ka kreditoriem, piemēram, Slovākijas valstij, bankrota procesā esošo darbību laikā bija uzkrājušies būtiski debitoru parādi (sociālā nodrošinājuma iemaksas, nodokļi u. c. saistībā ar uzņēmuma darbības turpināšanos), un tāpēc tiem bija jālīdzsvaro iespējamie ieguvumi no *NCHZ* darbības turpināšanas (potenciāli augstāka pārdošanas cena) un risks, ka, turpinot darbību, nesamaksāto debitoru parādu apmērs varētu pieaugt. Kā norādīja *AlzChem*, *Novácka Energetika, a.s.* kā vienīgā privātā kreditora, kura debitoru parādi bankrota procesa laikā pieauga, rīcība nevar saprātīgi pamatot visu publisko kreditoru rīcību, jo pretstatā valsts kreditoriem privātie uzņēmēji varētu pieņemt lēmumu jebkurā brīdī pārtraukt piegādi bankrotējušajam uzņēmumam, tādējādi ierobežojot papildu neapmaksāto debitoru parādu risku.

(54) Otrkārt, *Alzchem* apgalvo, ka ekonomiskā analīze un vadības prezentācija tika sagatavota kreditoriem, kas bija kreditoru komitejas locekļi, un nodrošinātajiem kreditoriem, tātad tiem, kam bija parādi pirms bankrota, un šajos dokumentos netika ņemti vērā tie kreditori, kuru debitoru parādi radās saistībā ar *NHCZ* darbību bankrota procedūras laikā. Kā norādīja *Alzchem*, Slovākijas valsts līdz pirmā bankrota perioda beigām bija uzkrājusi debitoru parādus 5,5 miljonu EUR apmērā un vēl 7,8 miljonus EUR otrā bankrota perioda laikā.

([52]) Slovākijas 2020. gada 14. februāra apsvērumi.
([53]) *Alzchem* 2020. gada 6. janvāra apsvērumi.

(55) *Fortischem* uzskata ([54]), ka i) attiecīgie publiskie kreditori rīkojās *pari passu* ar privātiem kreditoriem un ii) ekonomiskā analīze un vadības prezentācija bija derīgs pamats publisko kreditoru lēmumiem, apstiprinot norādījumus administratoram.

(56) Pirmkārt, *Fortischem* atzīst, ka divu nodrošināto publisko kreditoru (Vides fonda un Novāku pilsētas) prasījumi palielinājās *NCHZ* darbības bankrota laikā. *Fortischem* arī atgādina, ka kreditoru komitejas sastāvā bija viens publisks (Valsts īpašuma fonds) un četri privāti nenodrošināti kreditori (*INVEST-KREDIT, s.r.o.*, *NCHZ ENERGETIKA, a.s.*, *M-ENERGO, s.r.o.*, *DAK KIABA, s.r.o.*), un tie visi balsoja par darbības turpināšanu. *Fortischem* uzskata, ka kreditoru komitejas privātie un publiskie kreditori ir salīdzināmi, jo tie visi bija nenodrošināti pirmsbankrota kreditori. Kreditoru komitejas locekļi, ievērojot savas juridiskās saistības, balsoja visu nenodrošināto pirmsbankrota kreditoru interesēs, nevis tikai to kreditoru interesēs, kas piedalījās kreditoru komitejā.

(57) Turklāt *Fortischem* uzskata, ka Trenčīnas tiesa būtu atļāvusi turpināt *NCHZ* darbību pat tad, ja Vides fonds un Novāku pilsēta būtu nobalsojuši par *NCHZ* likvidāciju. Izvērtējot divu tādu nodrošinātu kreditoru intereses, kuru pirmsbankrota prasījumi veidoja mazāk nekā četrus procentus no visu nodrošināto pirmsbankrota prasījumu vērtības, un nenodrošinātu kreditoru pārstāvju intereses saistībā ar *NCHZ* darbības turpināšanu, ir gandrīz neiespējami, ka pirmsbankrota kreditoru intereses varēja aizsargāt ar kādu citu lēmumu, izņemot lēmumu par *NCHZ* darbības turpināšanu.

(58) Visbeidzot, attiecībā uz ekonomiskās analīzes nozīmi kreditoru lēmuma pieņemšanā 2011. gada janvārī *Fortischem* apgalvo, ka nebija vajadzības izdarīt konkrētas prognozes par iespējamām turpmākām izmaksām otrajā bankrota periodā, jo no ekonomiskās analīzes bija skaidrs, ka *NCHZ* likvidācijas gadījumā neviens no pirmsbankrota prasījumiem nebūtu apmierināts. Tā kā *NCHZ* pārdošana ar mērķi turpināt uzņēmuma darbību bija vienīgā iespēja apmierināt pirmsbankrota kreditoru prasījumus, tas nozīmēja visu pēcbankrota prasījumu pilnīgu apmierināšanu. Tāpēc vismaz netieši tika ņemtas vērā visu pēcbankrota kreditoru intereses (to vidū nodrošināto publisko kreditoru pēcbankrota prasījumi). Turklāt *Fortischem* apgalvo, ka abu nodrošināto kreditoru (Vides fonda un Novāku pilsētas) pirmsbankrota prasījumu specifika padarīja aprēķinu par nebūtisku, jo prasījumu pieaugums nebija saistīts ar *NCHZ* faktisko darbību.

(59) Turklāt *Fortischem* apgalvo, ka, salīdzinot prasījumu summu otrā bankrota perioda sākumā ar pirmsbankrota prasījumu summu un salīdzinot starpposma maksājumus, kas veikti pirmajā bankrota periodā, ar pēcbankrota prasījumiem, būtiska prasījumu pieauguma risks būtu vērtējams kā minimāls, lai gan bija iespēja, ka vismaz daži pirmsbankrota prasījumi varētu tikt apmierināti. Proti, nekustamā īpašuma nodoklis par 2010. gadu, ko Novāku pilsēta uzlika 2010. gada martā, bija 523 793 EUR, un aizvien 2010. gada beigās *NCHZ* nodokļu saistības palielinājās tikai par aptuveni 48 000 EUR. Vides fonda prasījumi pirmajā bankrota periodā palielinājās par 193 192 EUR, kas ir mazāk nekā 20 % no sākotnējiem pirmsbankrota prasījumiem.

(60) *SRS* atgādina ([55]), ka bankrota tiesa, īstenojot savu jurisdikciju, risina konfliktu starp dažādām kreditoru likumīgajām interesēm, piemērojot samērīguma principu. Kopumā tas nozīmē, ka jebkuru kreditoru iespējamo interesi pārtraukt parādnieka darbību var atsvērt citu kreditoru kolektīvās intereses turpināt darbību, jo īpaši tad, ja likumīgi var paredzēt, ka parādnieka darbības turpināšana kopumā ļaus apmierināt vairāk prasījumu. Lēmumus par *NCHZ* darbības turpināšanu, kā arī par *NCHZ* un tā aktīvu likvidācijas apmēru un veidu noteica kreditoru intereses kopumā panākt savu prasījumu apmierināšanu maksimāli iespējamā apmērā.

(61) *SRS* uzskata, ka lēmums turpināt *NCHZ* darbību patiešām bija balstīts rūpīgā novērtējumā par kreditoru pamatinterešu ievērošanu kopumā nolūkā maksimāli atgūt to prasījumus, ko izmantoja neatkarīga un objektīva tiesu iestāde, kura darbojās bankrota procedūras ietvaros un konkrētā gadījumā piemēroja vispārējos likumā paredzētos bankrota noteikumus, ko pamato bankrota procedūras būtība, taču arī nepieciešamība ievērot daudzu kreditoru tiesības un intereses, kas pārklājas, no vienas puses, un ierobežotos aktīvus (kopējos līdzekļus), no otras puses.

([54]) *Fortischem* 2019. gada 19. decembra apsvērumi.

([55]) *SRS* 2019. gada 4. decembra apsvērumi, atsaucoties uz *SRS* 2013. gada 27. augusta apsvērumiem.

(62) Attiecībā uz otro punktu *SRS* norāda, ka administrators sagatavoja analīzi kā kvalificētu faktisko pamatu kompetentās iestādes lēmuma pieņemšanai, kā arī pirmā publiskā konkursa izvērtēšanai. Analīzē tika secināts, ka vienīgais veids, kā atbrīvoties no bankrotējušā īpašuma un vismaz daļēji apmierināt administratora reģistrētos prasījumus (pirmsbankrota prasījumi), bija pārdot uzņēmumu, lai turpinātu uzņēmuma darbību. Citas alternatīvas ne tikai neļautu apmierināt pirmsbankrota prasījumus, bet arī radītu būtiskas papildu izmaksas, kas būtu jāsedz preferenciālā režīmā, tādas kā, piemēram, prasījumi pret bankrotējušo īpašumu, kuri galu galā arī netiktu apmierināti. No tā var secināt, ka citas alternatīvas radītu arī neapmierinātus prasījumus (pēc bankrota) papildus pirmsbankrota prasījumiem, kuri arī netiktu apmierināti.

(63) Slovākija atkārto savu uzskatu ([56]), ka publisko kreditoru prasījums atbilda tirgus ekonomikas kreditora principam, jo atsevišķi kreditoru komitejas locekļi un nodrošinātie kreditori – gan publiskie, gan privātie – uzskatīja, ka gadījumā, ja administratoram tiktu uzdots turpināt *NCHZ* darījumdarbību, atgūšanas līmenis neapšaubāmi būtu augstāks. Slovākija precizē, ka Slovākijas Likumā par bankrotu nav skaidri nošķirti privātie un publiskie kreditori, kā arī saskaņā ar šo likumu bankrota procedūrā attieksme pret tiem neatšķiras.

(64) Slovākija nodala dažādus bankrota procedūrā iesaistītos prasījumus, ko tā iedala divās kategorijās: tie, kas radās pirms bankrota pasludināšanas un ko reģistrēja bankrota administrators ("pirmsbankrota prasījumi"), un tie, kas radās pēc tam ("pēcbankrota prasījumi"). Pēcbankrota prasījumi ir i) prasījumi pret bankrotējušo īpašumu ("*pohľadávky proti podstate*") vai ii) prasījumi saistībā ar uzņēmuma darbību ("*pohľadávky z prevádzkovania podniku*").

(65) Prasījumi pret bankrotējušo īpašumu ir prasījumi, kas rodas saistībā ar bankrota aktīvu pārvaldīšanu un likvidāciju, to vidū administratora atlīdzība. Tie ietver arī nodokļus, nodevas, maksas, veselības un sociālās apdrošināšanas prēmijas, algas un citas personāla izmaksas, kā arī administratora atlīdzību. Ja administrators vada uzņēmumu, šos prasījumus uzskata par saistītiem ar uzņēmuma darbību. Prasījumus pret bankrotējušo īpašumu apmierina no likvidācijas ieņēmumiem, pirms tiek apmierināti pirmsbankrota prasījumi.

(66) Prasījumi saistībā ar uzņēmuma darbību rodas saistībā ar bankrotējušā uzņēmuma darbību pēc bankrota pasludināšanas. Minētos prasījumus apmierina no ieņēmumiem, kas iegūti no uzņēmuma darbības. Ja pēc darbības pārtraukšanas ieņēmumi nav pietiekami, lai apmierinātu prasījumus saistībā ar uzņēmuma darbību, tos apmierina tāpat kā prasījumus pret bankrotējušo īpašumu, proti, no likvidācijas ieņēmumiem.

(67) Tādējādi pēcbankrota prasījumi (gan prasījumi pret bankrotējušo īpašumu, gan prasījumi saistībā ar darbību) tiek apmierināti, pirms tiek apmierināti pirmsbankrota prasījumi. Tāpēc Slovākija apgalvo, ka pēcbankrota prasījumi ir pilnībā jāapmierina, pirms tiek apmierināti pirmsbankrota prasījumi, pamatojoties uz ieņēmumu grafiku.

4. **PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS**

4.1. **Valsts atbalsta esība**

(68) LESD 107. panta 1. punktā noteikts, ka ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalsts vai ko jebkādā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, un iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm. Minētie nosacījumi ir kumulatīvi. Ja kāds no tiem netiek izpildīts, attiecīgais pasākums nekvalificējas kā valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

(69) Tādēļ, lai pasākumu kvalificētu kā atbalstu šā noteikuma nozīmē, ir jāizpilda šādi kumulatīvie nosacījumi: i) pasākums ir attiecināms uz valsti un finansēts ar valsts līdzekļiem; ii) tas piešķir atbalsta saņēmējam priekšrocību; iii) piešķirtā priekšrocība ir selektīva; iv) pasākums rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

([56]) Slovākijas 2020. gada 14. februāra apsvērumi.

(70) Šīs lietas apstākļos ir lietderīgi attiecināt novērtējumu tikai uz attiecināmības un ekonomiskās priekšrocības nosacījumiem, jo, ja nav izpildīts kāds no šiem elementiem, pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu un nav jāvērtē, vai ir izpildīti citi LESD 107. panta 1. punktā minētie kritēriji.

4.2. **Attiecināmība**

(71) Kā sīkāk paskaidrots 23.–45. apsvērumā, pēc tam, kad 2010. gada 31. decembrī Likumu par stratēģiskiem uzņēmumiem pārtrauca piemērot *NCHZ*, administratoram vairs nebija juridiska pienākuma turpināt uzņēmuma darbību. Tā kā bankrota procesā esošā *NCHZ* pamatdarbības izmaksas pārsniedza ieņēmumus no pamatdarbības, kā paredzēts Likumā par bankrotu, administrators informēja kompetento struktūru (tās sastāvu skatīt 18.–22. apsvērumā) par šo apstākli un iesniedza kompetentajai struktūrai apstiprināšanai norādījumus, ar ko uzliek administratoram pienākumu turpināt *NCHZ* darbību.

(72) 2011. gada 26. janvārī kreditoru komitejas un nodrošināto kreditoru kopīgā sanāksmē visi kreditoru komitejas kreditori – gan publiskie, gan privātie – apstiprināja norādījumus administratoram turpināt *NCHZ* darbību, un visi nodrošinātie kreditori, kas piedalījās sanāksmē – gan publiskie, gan privātie –, pauda atbalstu to pašu norādījumu apstiprināšanai (sk. 38. apsvērumu). 2011. gada 26. janvāra sanāksmes protokols, ko Komisija pārbaudīja, apstiprina, ka nodrošinātie kreditori šajā sanāksmē izteica savu viedokli katrs atsevišķi. Lai gan likumā bija noteikts, ka ir vajadzīgs vienīgi kreditoru komitejas locekļu vairākuma atbalsts priekšlikumam, tika pierādīts, ka neviens no minētajiem locekļiem nenoraidīja norādījumus administratoram. Neviens nodrošinātais kreditors arī neizteicās pret šādu norādījumu apstiprināšanu. Tādējādi tika konstatēts, ka kompetentajā struktūrā pārstāvēto kreditoru lēmums bija vienbalsīgs.

(73) Kā norādīts 20. apsvērumā, netika konstatēts, ka kreditoru komitejas privātajiem kreditoriem, izņemot *INVEST-KREDIT, s.r.o.*, būtu kādas kapitāla saiknes ar *NCHZ* īpašnieku.

(74) Turklāt tika konstatēts, ka neviens (publisks vai privāts) nenodrošinātais kreditors neapstrīdēja bankrota tiesā kreditoru komitejas lēmumu turpināt *NCHZ* darbību (sk. 40. apsvērumu), neraugoties uz tiesībām to darīt.

(75) Ar 2011. gada 17. februāra rīkojumu bankrota tiesa kā kompetentās struktūras locekle bez būtiskām izmaiņām ([57]) apstiprināja tos pašus norādījumus administratoram, kas tādējādi kļuva saistoši administratoram saskaņā ar Likuma par bankrotu 83. panta 4. punktu.

(76) Tādējādi *NCHZ* darbības turpināšana pēc tam, kad Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem zaudējis spēku, bija balstīta tādas kompetentās struktūras lēmumā, ko veido kreditoru komiteja (galvenokārt privātie uzņēmumi), nodrošinātie kreditori (galvenokārt publiskās struktūras) un bankrota tiesa.

(77) No tā var secināt, ka gan kreditoru komitejas, gan nodrošināto kreditoru 2011. gada 26. janvāra nostāja (bez bankrota tiesas līdzdalības 2011. gada 26. janvārī) un bankrota tiesas 2011. gada 17. februāra rīkojums bija svarīgi, lai apstiprinātu norādījumus bankrota administratoram. Proti, kopā tie veidoja kompetentās struktūras, kas kolektīvi uzdeva administratoram turpināt *NCHZ* darbību, lēmuma pieņemšanas procesu.

(78) Komisija uzskata, ka kompetentā struktūra, kas darbojās kā kolektīva struktūra (ieskaitot bankrota tiesu), pieņēma lēmumu uzdot administratoram turpināt *NCHZ* darbību pretēji uzskatiem, ka lēmuma pamatā bija vienīgi Trenčīnas tiesas lēmums (ierosināja *SRS* un *AlzChem*) vai ka norādījumu pamatā bija kreditoru lēmums (ierosināja *Fortischem*). Vienkārši galīgais bankrota tiesas lēmums tika pieņemts 2011.gada 17. februārī pēc tam, kad citi kompetentās struktūras locekļi izteica savu viedokli par norādījumiem, ievērojot Likumā par bankrotu paredzēto procedūru (sk. 42. apsvērumu), taču īpašajos lietas apstākļos, kad visi pārējie kompetentās struktūras locekļi apstiprināja norādījumus administratoram, bankrota tiesai nebija pamata noraidīt ierosināto norādījumu apstiprināšanu.

([57]) Komisija izskatīja tiesas 2011. gada 17. februāra rīkojumu un konstatēja, ka vienīgais labojums nebija būtisks, un uzdeva izlabot atsauci uz konkrētu tiesību normu.

(79) Attiecībā uz iespējamām konkrētu kreditoru veto tiesībām oficiālā izmeklēšanas procedūra atklāja, ka nevienam kreditoru komitejas loceklim un nevienam nodrošinātajam kreditoram nebija veto tiesību saskaņā ar Likumu par bankrotu. *AlzChem* apgalvojumi par veto tiesību esību izrādījās nepamatoti, jo netika iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu minēto tiesību esību. Gluži pretēji, no citu ieinteresēto personu iesniegtajiem apsvērumiem ir skaidrs, ka neviens publisks vai privāts nodrošinātais kreditors nevarēja individuāli bloķēt administratoram doto norādījumu apstiprināšanu.

(80) Saskaņā ar Likuma par bankrotu 83. panta 4. punktu bankrota administratoram ir saistošs tiesas rīkojums (sk. 42. apsvērumu). Tas nozīmē, ka situācijā, kad bankrota tiesa ir kompetentās struktūras locekle, bankrota administratoram nav saistošs kreditoru (ne kreditoru komitejas, ne nodrošināto kreditoru) lēmums par norādījumiem bankrota administratoram, bet ir saistošs vienīgi bankrota tiesas rīkojums. Turklāt tiesai, izdodot rīkojumu, nav saistošas atsevišķu nodrošināto kreditoru atšķirīgās nostājas, un tai nav pienākuma tās ņemt vērā: tā var apstiprināt iesniegtos norādījumus pat šādu pretrunīgu nostāju gadījumā, ja vien norādījumi ir skarto kreditoru likumīgās interesēs (42. apsvērums). No tā var secināt, ka pat tad, ja viens vai vairāki nodrošinātie kreditori nepiekristu bankrota administratoram doto norādījumu apstiprināšanai ierosinātajā redakcijā, tas automātiski nenozīmētu, ka šādus norādījumus nevarētu apstiprināt. Attiecīgi atsevišķi nodrošinātie kreditori nevarēja "uzlikt veto" norādījumu pieņemšanai tādā nozīmē, ka norādījumi tiktu bloķēti, vienkārši noraidot ierosināto pieņemšanu.

(81) Jo īpaši netika apstiprināts, ka secinājumu par nodrošināto kreditoru veto tiesībām var izdarīt no tā, ka visi nodrošinātie kreditori bija iesaistīti lēmuma pieņemšanā. Katra nodrošinātā pirmsbankrota kreditora tiesības paust viedokli un piedalīties lēmumu pieņemšanā nevar nozīmēt to, ka tam ir veto tiesības, ja nav citu šajā saistībā paredzētu noteikumu. Ir pareizi, ka atšķirībā no kreditoru komitejas, kas bija kolektīva vēlēta struktūra (sk. 18. un 20. apsvērumu), nodrošinātie kreditori nebija pārstāvēti kolektīvā struktūrā, bet katrs nodrošinātais kreditors bija kompetentās struktūras daļa ar savām tiesībām uz katru atsevišķu bankrotējušo īpašumu (sk. 21. apsvērumu). Tomēr pretēji tam, ko apgalvo *AlzChem* (sk. 46. apsvērumu), tas, ka katrs nodrošinātais kreditors bija kompetentās struktūras loceklis, automātiski nenozīmē, ka tie varētu bloķēt kompetentās iestādes lēmumu. Citiem vārdiem sakot, secinājumu par nodrošināto kreditoru veto tiesībām nevar izdarīt no tā, ka katrs no tiem bija kompetentās struktūras loceklis.

(82) Turklāt Komisija pārbaudīja *AlzChem* apgalvojumu, ka nodrošināto kreditoru veto tiesības ir paredzētas Likumā par bankrotu, to sistemātiski interpretējot. Likuma par bankrotu panti, uz kuriem *AlzChem* atsaucas, lai pamatotu savu apgalvojumu, ietver nodrošināto kreditoru tiesības bankrota procedūrā. Tādējādi tie neparedz veto tiesības.

(83) Faktiski lēmumi kreditoru komitejā tika pieņemti ar balsu vairākumu, un nodrošinātie kreditori savu nostāju darīja zināmu katrs atsevišķi, kā arī bez jebkādām veto tiesībām. Tāpēc, lai gan bija iespēja noraidīt *NCHZ* darbības turpināšanu (kreditoru komitejas locekļu gadījumā) vai iespēja iebilst pret šādu norādījumu apstiprināšanu (nodrošināto kreditoru gadījumā), neviena valsts iestāde nevarētu īstenot savas intereses pārtraukt turpmāku parādu uzkrāšanos, ja šāda interese būtu bijusi.

(84) No tā var secināt, ka ne publiskie, ne privātie kreditori nevarēja izmantot veto tiesības attiecībā uz *NCHZ* darbību otrajā bankrota periodā. Lēmumu turpināt *NCHZ* darbību pieņēma kompetentā struktūra, rīkojoties kā kolektīva struktūra, un neviens privāts vai publisks kreditors kā kompetentās struktūras loceklis pats par sevi nevarēja bloķēt lēmumu turpināt *NCHZ* darbību.

(85) Visbeidzot, *AlzChem* arguments par to, ka lēmums turpināt *NCHZ* darbību ir attiecināms uz Slovākiju, ņemot vērā to, ka četri valstij piederoši nodrošinātie kreditori izvēlējās neizmantot savas veto tiesības, arī jānoraida.

(86) Turklāt tika apgalvots, ka lēmums turpināt *NCHZ* darbību ir attiecināms uz Slovākiju, jo Trenčīnas tiesa to apstiprināja un padarīja saistošu 2011. gada februārī. Lai gan principā nevar izslēgt, ka pasākumu var uzskatīt par lēmumu, kas attiecināms uz valsti LESD 107. panta 1. punkta nozīmē valsts tiesas lēmuma dēļ ([58]), bankrota tiesas līdzdalības specifika šajā lietā, kā izklāstīts 88.–92. apsvērumā, atšķir to no gadījumiem, kad attiecināmība tika konstatēta, pamatojoties uz valsts tiesas lēmumu.

(87) Oficiālā izmeklēšanas procedūra atklāja, ka 2011. gada februārī bankrota tiesa darbojās kā kompetentās struktūras locekle ar Likumā par bankrotu skaidri noteiktu uzdevumu. Tāpēc Komisija pārbaudīja bankrota tiesas uzdevumu, kad tā ir kompetentās struktūras locekle saskaņā ar Likuma par bankrotu 83. panta 4. punktu.

(88) Bankrota tiesa bija unikālā situācijā kā tādas kolektīvas struktūras locekle, kas lēma par *NCHZ* turpmāko darbību. Tā nerīkojās tiesas ierastajā statusā kā lēmējinstitūcija, pie kuras puses vēršas pēc autoritatīva lēmuma; tās uzdevums bija nodrošināt, lai norādījumi administratoram atbilstu skarto kreditoru nostājai un likumīgajām interesēm (sk. 42. un 43. apsvērumu). Tas atbilst vispārējam bankrota tiesas uzdevumam bankrota procedūrā, proti, panākt kreditoru prasījumu augstāko apmierināšanas līmeni (sk. 19. apsvērumu).

(89) Kā teikts 42. apsvērumā, kad norādījumi bankrota administratoram tiek iesniegti bankrota tiesai apstiprināšanai, bankrota tiesa var vai nu apstiprināt norādījumus, vai arī izdot rīkojumu par to, kā rīkoties turpmāk. Tajā pašā iedaļā ir noteikts, ka, izdodot rīkojumu, bankrota tiesa ņem vērā skarto kreditoru likumīgās intereses un paziņojumus, kā arī citu kompetentās struktūras locekļu paziņojumus.

(90) Kā minēts 43. apsvērumā, bankrota tiesa izvērtēja ierosinātos norādījumus administratoram, ņemot vērā skarto kreditoru likumīgās intereses un to paziņojumus, kā arī citu kompetentās struktūras locekļu paziņojumus. Tas nozīmēja, ka bankrota tiesa ņēma vērā kreditoru komitejas un visu atsevišķo nodrošināto kreditoru (to vidū visu publisko nodrošināto kreditoru) paziņojumus, kā arī ekonomiskās analīzes saturu, kurā tika konstatēts, ka *NCHZ* darbības pārtraukšana šķita nelabvēlīgākais variants no bankrota kreditoru prasījumu apmierināšanas viedokļa, ņemot vērā izmaksas, kas saistītas ar darbības pārtraukšanu.

(91) Lai gan ir taisnība, ka tiesas rīkojums padarīja norādījumus saistošus bankrota administratoram, konkrētajos lietas apstākļos bankrota tiesai nebija pamata noraidīt piedāvātos norādījumus. Situācijā, kad visi kreditori, no kuriem lielākā daļa ir privāti, skaidri nolemj, ka to ekonomiskajās interesēs ir atļaut turpināt maksātnespējīgā uzņēmuma darbību, šāds lēmums nav attiecināms uz valsti tikai tāpēc, ka pēc tam bankrota tiesa to apstiprina un padara saistošu.

(92) Bankrota tiesas lēmums liecina par to, ka lēmums turpināt *NCHZ* darbību bija kreditoru interesēs. Šajā ziņā tiesa piekrita visu pārējo kompetentās struktūras locekļu – gan publisko, gan privāto, gan nodrošināto, gan nenodrošināto – nostājai, kā arī bankrota administratora iesniegtajam priekšlikumam; neviens no minētajiem dalībniekiem neizteica alternatīvu viedokli, saskaņā ar kuru ierosinātu pārtraukt *NCHZ* darbību. Saskaņā ar judikatūru LESD 107. panta 1. punkts attiecas uz "dalībvalstu lēmumiem, ar kuriem tās nolūkā sasniegt savus ekonomiskos un sociālos mērķus, pieņemot vienpusējus un neatkarīgus lēmumus, nodod uzņēmumiem vai citiem tiesību subjektiem savus līdzekļus vai rada tiem priekšrocības, lai veicinātu izvirzīto sociālo un ekonomisko mērķu īstenošanu" ([59]). Šajā saistībā šajā lietā nekas neliecina, ka bankrota tiesa būtu rīkojusies citās, nevis attiecīgo kreditoru, interesēs un ka tā nav rīkojusies vienīgi saskaņā ar to, ko kreditori un bankrota administrators uzskatīja par ekonomiski racionālāko risinājumu.

([58]) Šajā sakarā sk. 2016. gada 26. oktobra spriedumu, *DEI* un Komisija / *Alouminion tis Ellados*, C-590/14 P, EU:C:2016:797, 59., 77. un 81. punkts, un 2016. gada 3. marta spriedumu, *Simet*/Komisija, T-15/14, EU:T:2016:124, 38., 44. un 45. punkts.

([59]) 1980. gada 27. marta spriedums, *Amministrazione delle finanze dello Stato* / *Denkavit italiana*, EU:C:1980:100, 31. punkts; 2006. gada 5. aprīļa spriedums, *Deutsche Bahn* / Komisija, T-351/02, EU:T:2006:104, 100. punkts.

(93) Attiecīgi kompetentās iestādes (kuras locekle bija bankrota tiesa) lēmums turpināt *NCHZ* darbību pēc tam, kad Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem zaudējis spēku, nav uzskatāms par attiecināmu uz valsti, ņemot vērā publisko kreditoru veto tiesību neesību un bankrota tiesas īpašo uzdevumu.

(94) Turklāt nekas neliecina, ka valsts būtu mēģinājusi ietekmēt privāto kreditoru lēmuma pieņemšanu. Kā apstiprināja Vispārējā tiesa ([60]), netika pierādīts, ka 2011. gada janvārī *NCHZ* saņēma politisku atbalstu un ka attiecīgie kreditori bija izdarījuši pieņēmumu par šādu atbalstu. Jo īpaši tika secināts, ka 2011. gada janvārī pie varas esošās jaunās Slovākijas valdības nespēja atcelt Likumu par stratēģiskiem uzņēmumiem nevar tikt interpretēta kā apliecinājums tās politiskajam atbalstam *NCHZ*. Turklāt pat tad, ja politiskais atbalsts pastāvēja 2009.–2010. gadā (Likuma par stratēģiskiem uzņēmumiem dēļ) un vēlāk 2013. gadā, tas nenozīmē, ka politiskais atbalsts pastāvēja 2011. gada janvārī.

(95) Šajā gadījumā no bankrota tiesas 2011. gada 17. februāra rīkojuma (sk. 43. apsvērumu), kuru Komisija pārbaudīja, var izdarīt secinājumu, ka iemesli, kuru dēļ bankrota tiesa apstiprināja norādījumus bankrota administratoram, bija šādi: i) kreditoru komiteja vienbalsīgi un bez iebildumiem pieņēma rīkojumu par norādījumiem administratoram turpināt *NCHZ* darbību, un visi seši nodrošinātie kreditori atbalstīja tos pašus norādījumus; ii) administratora sagatavotajā ekonomiskajā analīzē (sk. 29. apsvērumu) tika konstatēts, ka *NCHZ* darbības pārtraukšana būtu neizdevīgākais variants kreditoru prasījumu apmierināšanai, ņemot vērā izmaksas, kas saistītas ar darbības pārtraukšanu; iii) nebija neatbilstību vai pretrunu starp ierosinātajiem norādījumiem un skarto kreditoru likumīgajām interesēm. Tāpēc bankrota tiesa pārbaudīja, vai norādījumi atbilst skarto kreditoru likumīgajām interesēm kopumā, neizskatot atsevišķi katra kreditora individuālo situāciju un nevērtējot *REDQUEST LIMITED* noraidītā prasījuma ietekmi.

(96) Saskaņā ar Likumu par bankrotu būtībā bankrota tiesai bija iespēja noraidīt ierosinātos norādījumus bankrota administratoram. Proti, atkarībā no skarto kreditoru individuālās faktiskās situācijas un likumīgajām interesēm, kā arī šo kreditoru un citu kompetentās struktūras locekļu paziņojumiem bankrota tiesai būtībā bija iespēja neapstiprināt norādījumus, bet pašai izlemt, kā rīkoties turpmāk. Tomēr situācijā, kad visi kreditori, kas bija pārstāvēti kompetentajā struktūrā, uzskatīja, ka to ekonomiskajās interesēs ir atļaut turpināt *NCHZ* darbību, un tie izteica savu viedokli šajā jautājumā, un to pašu viedokli pauda arī bankrota administrators, tas, ka tiesa piekrita šim viedoklim, nenozīmē, ka minētais lēmums ir attiecināms uz valsti tikai tāpēc, ka bankrota tiesas rīkojums ir saistošs. Šajā lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, to vidū visu pārējo iesaistīto personu pozitīvie viedokļi, ka kreditori uzskatīja, ka *NCHZ* darbības turpināšana ir to interesēs, un ir acīmredzami, ka, pildot savu uzdevumu, bankrota tiesai bija jārīkojas *NCHZ* kreditoru interesēs. Turpretī nekas neliecina, ka bankrota tiesa, pieņemot rīkojumu, būtu centusies sasniegt kādu Slovākijas valsts mērķi.

(97) Tāpēc Komisija secina, ka kompetentās struktūras lēmums *NCHZ* otrajā bankrota periodā nav uzskatāms par lēmumu, kas attiecināms uz valsti LESD 107. panta 1. punkta nozīmē. Lai gan nav izpildīts vismaz viens kumulatīvais nosacījums, lai varētu konstatēt valsts atbalsta esību, Komisija tomēr pārbaudīja, vai attiecīgais pasākums, kas īstenots attiecībā uz *NCHZ*, ir devis ekonomisku priekšrocību, ko tas citādi nebūtu ieguvis tirgus apstākļos, kā sīki izklāstīts turpmāk.

4.3. **Ekonomiska priekšrocība**

(98) Kopumā saimnieciskie darījumi, kurus veic publiskās struktūras (tostarp publiskie uzņēmumi), nerada priekšrocību darījuma otrai pusei un tādējādi nav uzskatāmi par atbalstu, ja tie tiek veikti atbilstoši parastiem tirgus nosacījumiem ([61]).

([60]) Sk. Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 129., 130., 134. un 142. punkts.

([61]) Sk. 74. punktu Komisijas paziņojumā Nr. 2016/C 262/01 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (OV C 262, 19.7.2016., 1. lpp.).

(99) Lai noteiktu, vai darījums ir veikts atbilstoši parastajiem tirgus apstākļiem, publiskas struktūras rīcība jāsalīdzina ar tāda hipotētiska privāta ekonomikas dalībnieka rīcību, kas atrodas līdzīgā situācijā (tā sauktais tirgus ekonomikas dalībnieka kritērijs). Savienības tiesas ir izstrādājušas īpašus šā kritērija veidus dažādiem saimniecisko darījumu veidiem, jo īpaši "privātā kreditora kritēriju" gadījumiem, kad darījumi ir saistīti ar parādu ([62]), un "tirgus ekonomikas ieguldītāja kritēriju" ar mērķi noteikt ekonomiskas priekšrocības esību publiska kapitāla ieguldījumos ([63]).

(100) Šajā gadījumā, ņemot vērā to, ka lēmuma pieņemšanā par *NCHZ* darbības turpināšanu bija iesaistīti publiski kreditori, bet valstij nepiederēja daļas uzņēmumā, Komisijas novērtējumā lielākā uzmanība ir pievērsta darījumam no hipotētiska piesardzīga privāta kreditora viedokļa ([64]).

(101) Komisija pārbaudīja administratora sagatavoto ekonomisko analīzi, kas laikā, kad tika pieņemts lēmums, bija pieejama kreditoriem un bankrota tiesai, un tie to izskatīja (sk. 33.–36. apsvērumu). Analīzē ir noteikti vairāki iespējamie scenāriji un salīdzinātas izmaksas un ieņēmumi no *NCHZ* kreditoru viedokļa. Analīze jo īpaši apliecina, ka *NCHZ* darbības pārtraukšana būtu radījusi būtiskas izmaksas, kas kopumā pārsniegtu 48 miljonus EUR. Lielākā daļa izmaksu būtu saistītas ar ķīmisko vielu ražošanas vietu slēgšanu un vides sakopšanu (aptuveni 37,3 miljoni EUR) un personāla izmaksas (10,5 miljoni EUR, ja tiktu izpildītas visas juridiskās saistības). Vienlaikus paredzamie ieņēmumi no atsevišķu aktīvu pārdošanas bija 47–52 miljonu EUR robežās (neņemot vērā papildu izmaksas par aprīkojuma demontāžu un aizvākšanu).

(102) Tā kā nenokārtotajām (publiskajām un privātajām) saistībām, kas bija radušās sakarā ar *NCHZ* darbību bankrota procedūras laikā (aptuveni 16 miljoni EUR līdz 2010. gada decembra vidum, pirmā bankrota perioda beigās) tika piemērots preferenciāls režīms, kas nozīmē, ka neviens no pirmsbankrota prasījumiem nebūtu apmierināts, ja *NCHZ* darbība būtu pārtraukta. Analīzē tika norādīts, ka, pārdodot uzņēmumu, lai turpinātu tā darbību, varēja apmierināt pirmsbankrota prasījumus lielākā apmērā, salīdzinot ar *NCHZ* darbības pārtraukšanas scenāriju, kad varētu rasties būtiskas papildu izmaksas *NCHZ* darbības slēgšanas dēļ, turklāt atsākt darbību būtu problemātiski vai pat neiespējami, jo, pārtraucot darbību, dažas tehnoloģiskās iekārtas tiktu neatgriezeniski bojātas (sk. 34. un 36. apsvērumu).

(103) Analīzē tika novērtēta arī trešo personu interese piedalīties konkursā(-os) par *NCHZ*. Pirmajā konkursā no septiņiem ieinteresētajiem pircējiem tikai viens (uzņēmums *M-ENERGO, s.r.o.*) iesniedza piedāvājumu par 2 miljoniem EUR. Administrators konstatēja, ka nav skaidrs, vai otrais konkurss piesaistīs vairāk ieinteresētu pircēju. Kopumā analīzē tika secināts, ka kreditoru interesēs bija turpināt *NCHZ* darbību un pārdot uzņēmumu, lai turpinātu tā darbību.

(104) Komisija pārbaudīja arī *NCHZ* vadības prezentāciju (sk. 29. un turpmākos apsvērumus), kas arī bija pieejama kreditoriem un bankrota tiesai laikā, kad tika pieņemts lēmums. Prezentācijā tika norādīts, ka uzņēmuma aktīvu paredzamā reālā vērtība darbības pārtraukšanas gadījumā būtu tikai 15,5 miljoni EUR, tāpēc *NCHZ* darbības pārtraukšana kreditoriem nebija izdevīga. Turklāt prezentācijā tika apgalvots, ka uzņēmumu varētu veiksmīgi pārdot, ja tiktu veikti daži pārstrukturēšanas pasākumi (piemēram, darbinieku atlaišana). Kopumā prezentācijā tika secināts, ka kreditoriem vislabāk būtu, ja *NCHZ* tiktu pārdots, lai turpinātu tā darbību.

([62]) Tiesas 2007. gada 22. novembra spriedums, Spānija/Komisija, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 59. un 60. punkts; Tiesas 2013. gada 24. janvāra spriedums, *Frucona*/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 72. punkts; Tiesas 1999. gada 29. jūnija spriedums, *DMTransport*, C-256/97, EU:C:1999:332, 30. punkts.

([63]) Sk., piemēram, Tiesas 1990. gada 21. marta spriedumu, Beļģija/Komisija ("*Tubemeuse*"), C-142/87, EU:C:1990:125, 29. punkts; Tiesas 1991. gada 21. marta spriedumu, Itālija/Komisija ("*ALFA Romeo*"), C-305/89, EU:C:1991:142, 18. un 19. punkts; Vispārējās tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu, *Cityflyer Express* / Komisija, T-16/96, EU:T:1998:78, 51. punkts; Vispārējās tiesas 1999. gada 21. janvāra spriedumu, *Neue Maxhütte Stahlwerke* un *Lech-Stahlwerke* / Komisija, apvienotās lietas T-129/95, T-2/96 un T-97/96, EU:T:1999:7, 104. punkts; Vispārējās tiesas 2003. gada 6. marta spriedumu, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* un *Land Nordrhein-Westfalen* / Komisija, apvienotās lietas T-228/99 un T-233/99, EU:T:2003:57, 208. punkts.

([64]) Tiesas 2017. gada 20. septembra spriedums, Komisija / *Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 28. punkts.

(105) Priekšlikuma par darbības turpināšanu pamatā bija dokumenti, ko vēlāk pieņēma visi kompetentās struktūras kreditori – gan publiski, gan privāti, gan nodrošināti, gan nenodrošināti.

(106) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka ekonomiskā analīze kopā ar vadības prezentāciju tika pienācīgi ņemtas vērā un bija derīgs pamats kreditoru un bankrota tiesas lēmuma pieņemšanai.

4.3.1. *Vispārīgi apsvērumi*

(107) Saskaņā ar 1. tabulu (sk. 24. apsvērumu) publiskie kreditori ar lielākajiem pēcbankrota prasījumiem bija Sociālās apdrošināšanas sabiedrība (“*Sociálna poisťovňa*”) un Vispārējās veselības apdrošināšanas sabiedrība (“*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.*”). Kā izklāstīts 44. apsvērumā, minētie kreditori nebija tās kompetentās struktūras locekļi, kas lēma par *NCHZ* darbības turpināšanu. Tāpēc tiem nebija iespēju tieši ietekmēt lēmuma pieņemšanas procesu, un tie nevarēja novērst *NCHZ* darbības turpināšanu.

(108) Padziļinātā izmeklēšana pierādīja arī to, ka no četriem publiskajiem nodrošinātajiem kreditoriem, kuri bija kompetentajā struktūrā (sk. 21. apsvērumu), tikai divus publiskos kreditorus, proti, Vides fondu un Novāku pilsētu, tieši skāra risks, ka laikā, kad turpināsies *NCHZ* darbība, turpinās uzkrāties tā parādi. Konkrētāk, tika konstatēts, ka Slovākijas Garantiju un attīstības banka un Valsts īpašuma fonds nebija pakļauti riskam, ka *NCHZ* darbības turpināšanas dēļ varētu rasties lielāki prasījumi, jo bankrota periodā tiem nebija aktīvu komerciālu attiecību ar *NCHZ*.

(109) Šajā saistībā Vispārējā tiesa konstatēja, ka sākotnējā lēmumā netika pierādīts, ka “ekonomiskajā analīzē tika izvirzīts jautājums par iespējamu kreditoru prasījumu palielināšanos gadījumā, ja *NCHZ* darbība tiktu turpināta otrajā maksātnespējas periodā” ([65]). Tāpēc nebija skaidrs, kā Komisijas veiktā ekonomiskās analīzes pārbaude, ņemot vērā privātā kreditora kritēriju, bija saistīta ar sākotnējā lēmuma 110. apsvērumu, kurā bija novērtēts risks, ka turpinās uzkrāties publisko kreditoru prasījumi pret *NCHZ* tā darbības turpināšanas laikā ([66]). Tāpēc var secināt, ka ekonomiskā analīze un netieši arī vadības prezentācija ir jāpārbauda, ņemot vērā privātā kreditora kritēriju un kreditoru lēmuma racionalitāti, jo tie zināja, ka prasījumu summa palielināsies.

(110) Vispārējā tiesa arī nosprieda, ka prasījumu pieauguma riska novērtējums ir jāveic attiecīgajā laikā, kas ir periods, kurā tika veikti pasākumi, un jāatturas no jebkāda novērtējuma, kura pamatā ir vēlāka situācija ([67]). Proti, kā norādīja Vispārējā tiesa, “radušos prasījumu pieauguma riska apmēra analīze laikā, kad kreditori pieņēma lēmumu 2011. gada 26. janvāra sanāksmē, (..) [nebija] (..) pašsaprotama no apstrīdētā lēmuma” ([68]).

(111) Divi publiskie kreditori, kuri bija pakļauti prasījumu pieauguma riskam, bija Vides fonds un Novāku pilsēta (sk. 24. apsvērumu) Tomēr lielākoties otrajā bankrota periodā radušies papildu prasījumi bija nevis tieši saistīti ar *NCHZ* darbību otrajā bankrota periodā, bet gan ar pirmo bankrota periodu (sk. 130. un turpmākos apsvērumus, kā arī 141. un turpmākos apsvērumus). Turklāt gan Novāku pilsētai, gan Vides fondam, pieņemot lēmumu, vajadzēja būt iespējai paredzēt papildu prasījumu uzkrāšanos. Tie bija saistīti ar nodokļiem un nodevām, lai viegli varētu noteikt aptuvenu summu, ņemot vērā to, ka tie ir ikgadēji periodiski maksājumi. Tāpēc, pieņemot lēmumu par *NCHZ* turpmāko darbību 2011. gada 26. janvārī, šiem kreditoriem bija jāzina risks, ka to prasījumi pret *NCHZ* pieaugs. Jo

([65]) Sk. Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 216. un 217. punkts.
([66]) Sk. Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 216. un 217. punkts.
([67]) Sk. Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 218. punkts.
([68]) Sk. Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 221. punkts. “Apstrīdētais lēmums” ir “sākotnējais lēmums”, kā lietots šajā lēmumā.

īpaši secinājumu par riska apmēru tie varēja izdarīt no vadības prezentācijas, kurā bija sniegta ieņēmumu samazinājuma aplēse Novāku pilsētai un valstij gadījumā, ja *NCHZ* pārtrauktu darbību (sk. 32. apsvērumu), un varēja saprast, kādi papildu prasījumi (un kādā apmērā) rastos Novāku pilsētai un Vides fondam, ja *NCHZ* turpinātu darbību. Tie arī nevarēja ignorēt, ka, salīdzinot ar iespēju zaudēt visus pirmsbankrota prasījumus likvidācijas gadījumā, papildu prasījumu apmērs būtu ierobežots. Turklāt abiem kreditoriem bija jāapzinās, ka šiem papildu (t. i., pēcbankrota) prasījumiem tiks piemērots preferenciālais režīms. Tādējādi ekonomiskā analīze, ko papildināja vadības prezentācija, faktiski bija apzināta un veidoja derīgu pamatu lēmumu pieņemšanai.

(112) Kā paskaidrots 19. apsvērumā, kreditoru komitejā bija viens publisks un četri privāti nenodrošināti kreditori; visi nenodrošinātie pirmsbankrota kreditori, kuri atbalstīja priekšlikumu turpināt darbību. Kā sīkāk paskaidrots 37. apsvērumā, saskaņā ar Likumu par bankrotu kreditoru komitejas locekļiem bija pienākums rīkoties visu nenodrošināto kreditoru kopīgajās interesēs. Tas nozīmē, ka viņiem bija pienākums rīkoties visu nenodrošināto pirmsbankrota kreditoru interesēs, nevis tikai kreditoru komitejā pārstāvēto kreditoru interesēs. Tādējādi, tā kā nav pierādījumu par pretējo, ir konstatēts, ka lēmums turpināt *NCHZ* darbību otrajā bankrota periodā bija nenodrošināto pirmsbankrota kreditoru interesēs.

(113) Šajā saistībā jāatgādina, ka Vispārējā tiesa noraidīja *AlzChem AG* izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru kreditoru komitejā pārstāvēto publisko kreditoru balsojums ietekmēja privātos kreditorus, kas ir šīs komitejas locekļi. Tiesa norādīja, ka *AlzChem AG* nesniedza nekādus pierādījumus, lai pamatotu savu prasījumu, un jāpieņem, ka privātie kreditori ir rīkojušies atbilstoši savām interesēm ([69]).

4.3.2. *Tādas ekonomiskas priekšrocības neesība, ko sniedz katrs atsevišķs NCHZ publiskais kreditors*

(114) Komisija ir atsevišķi izvērtējusi katra kompetentajā struktūrā pārstāvētā publiskā kreditora (sk. 21. apsvērumu) individuālo stāvokli un to, vai to rīcība atbilst privātā kreditora kritērijam. Vispārējā tiesa nosprieda, ka, piemērojot privātā kreditora kritēriju, ir jāpārbauda publisko kreditoru individuālā situācija un būtu jāņem vērā to atsevišķās īpašības, it īpaši atkarībā no to prioritārā vai nenodrošinātā kreditora īpašībām; no tā var secināt, ka publiskie kreditori nebūtu jāuzskata par vienu vienību ([70]). Turklāt Tiesa norādīja uz to, ka ir jāņem vērā privāts kreditors, kas atrodas publiskajam kreditoram pēc iespējas līdzīgākā situācijā un cenšas saņemt viņam no debitora pienākošās summas.

(115) Komisija nevērtē to publisko kreditoru situāciju, kuri nebija pārstāvēti kompetentajā struktūrā, jo īpaši Sociālās apdrošināšanas sabiedrību un Vispārējās veselības apdrošināšanas sabiedrību, kas bija publiskie kreditori ar lielāko prasījumu summu bankrota procedūrā (sk. 1. tabulu 24. apsvērumā). Šie kreditori nevarēja tieši iesaistīties lēmuma pieņemšanas procesā saistībā ar *NCHZ* darbības turpināšanu, tāpēc tiem nebija tiešas ietekmes uz lēmumu par *NCHZ*

([69]) Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 143. punkts.

([70]) Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 188., 190. un 192. punkts (sk. izvilkumus turpmāk). Sk. arī Vispārējās tiesas 2002. gada 11. jūlija spriedumu, *HAMSA*/Komisija, T-152/99, EU:T:2002:188, 166.–172. punkts; Vispārējās tiesas 2011. gada 17. maija spriedumu, *Buczek Automotive* / Komisija, T-1/08, EU:T:2011:216, 84. punkts.
Tiesa nosprieda, ka: "(..) no 2002. gada 11. jūlija sprieduma *HAMSA*/Komisija (T-152/99, EU:T:2002:188), it īpaši no tā 166.–172. punkta, izriet, ka Savienības tiesa ir ieteikusi veikt publisko kreditoru individuālās situācijas pārbaudi, it īpaši atkarībā no to nenodrošinātā vai prioritārā kreditora īpašībām, lai būtībā noteiktu, vai tā veiktā izvēle nav pārsniegusi to, kas ir pamatots ar komercprasībām, vai tas jāizskaidro ar vēlmi piešķirt priekšrocību konkrētajam uzņēmumam. No tā izriet, ka Savienības tiesa ir uzskatījusi, ka publiskie kreditori nebūtu jāuzskata par vienu vienību, bet esot jāņem vērā to atsevišķās īpašības". Turklāt "(..) jākonstatē, ka 2002. gada 11. jūlija sprieduma *HAMSA*/Komisija (T-152/99, EU:T:2002:188, 168. un 170. punkts) apsvērumi ir pārņemti 2011. gada 17. maija spriedumā *Buczek Automotive* / Komisija (T-1/08, EU:T:2011:216, 84. punkts)". Visbeidzot, "(..) Tiesa ir norādījusi privātā kreditora principa piemērošanā vērā ņemamo apsvērumu – kad privātais kreditors atrodas publiskajam kreditoram pēc iespējas līdzīgākā situācijā un cenšas saņemt viņam no finansiālās grūtībās nonākušā debitora pienākošās summas –, kas nozīmē, ka valsti nevar uzskatīt par vienīgo kreditoru, sagrupējot visus attiecīgos publiskos kreditorus."

turpmāko darbību (sk. 44. apsvērumu). Šajā saistībā Vispārējā tiesa noraidīja *AlzChem* argumentus par to, ka i) Sociālās apdrošināšanas sabiedrība varēja un tai vajadzēja iesaistīties pirms bankrota tiesas, lai apstrīdētu *NCHZ* turpmāko darbību, un ii) fakts, ka uzņēmums ir izmantojis visus tā rīcībā esošos līdzekļus, lai izvairītos no turpmākiem zaudējumiem, neatbrīvoja Slovākijas Republiku no pienākuma izvairīties no parādsaistību uzkrāšanās ar citiem līdzekļiem ([71]). Vispārējā tiesa nosprieda, ka no Likuma par bankrotu un jo īpaši tā 83. panta 4. punkta noteikumiem neizriet, ka šīs lietas apstākļos Sociālās apdrošināšanas sabiedrība varēja iesaistīties lēmuma pieņemšanas procesā saistībā ar *NCHZ* darbības turpināšanu pirms bankrota tiesas, un tādējādi secināja, ka Sociālās apdrošināšanas sabiedrībai nebija šādas iespējas iesaistīties ([72]).

4.3.2.1. Slovākijas Garantiju un attīstības banka

(116) Slovākijas Garantiju un attīstības banka ("Banka") bija viena no sešiem *NHCZ* nodrošinātajiem kreditoriem ar nodrošinātu pirmsbankrota prasījumu aptuveni 750 000 EUR apmērā, pamatojoties uz aizdevuma līgumu.

(117) Kā minēts 108. apsvērumā, bankrota periodā Bankai nebija aktīvu komerciālu attiecību ar *NCHZ*. Tai nebija nekādu pēcbankrota prasījumu pret *NCHZ*, un tā neriskēja uzņemties lielākas saistības *NHCZ* darbības turpināšanas dēļ: tās prasījumi nevarēja palielināties tikai tāpēc, ka *NCHZ* darbība turpinātos.

(118) Šajā saistībā Komisija uzskata, ka ekonomiskā analīze un *NCHZ* vadības prezentācija, kas bija pieejamas Bankai līdz lēmuma pieņemšanai 2011. gada janvārī, bija derīgs pamats tam, lai Banka atbalstītu lēmumu. Kā izklāstīts 101.–104. apsvērumā, šie dokumenti liecina, ka *NCHZ* darbības turpināšana un tā pārdošana uzņēmuma darbības turpināšanas nolūkā (ja būtu pieejams ieinteresēts pircējs (103. apsvērums)) bija kreditoru un attiecīgi arī Bankas interesēs.

(119) Turklāt tika konstatēts, ka i) 2010. gada decembra vidū neapmierinātie prasījumi saistībā ar *NCHZ* darbību pirmajā bankrota periodā, kas bija prioritāte salīdzinājumā ar pirmsbankrota prasījumiem, sasniedza aptuveni 16 miljonus EUR (33. apsvērums) un ii) gandrīz visiem ieņēmumiem (atkarībā no scenārija) no *NCHZ* aktīvu pārdošanas būtu jāsedz *NCHZ* darbības pārtraukšanas izmaksas (34. apsvērums). Tas būtiski samazināja iespējamību apmierināt pirmsbankrota prasījumus likvidācijas scenārijā.

(120) Ņemot to vērā, bija pamatoti gaidīt, ka likvidācijas gadījumā neviens no Bankas pirmsbankrota prasījumiem netiks apmierināts. Tādējādi, pamatojoties uz tajā laikā Slovākijas Garantiju un attīstības bankas rīcībā esošo informāciju, tā varēja uzskatīt, ka tai būtu labāk, ja darbība tiktu turpināta, salīdzinot ar visu prasījumu zaudēšanu likvidācijas gadījumā.

(121) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka Slovākijas Garantiju un attīstības bankas lēmumu atbalstīt *NCHZ* darbības turpināšanu būtu pieņēmis arī saprātīgs un rūpīgs privātais kreditors, un tāpēc tas atbilda tirgum.

4.3.2.2. Valsts īpašuma fonds

(122) Valsts īpašuma fonds bija nodrošināts *NHCZ* kreditors ar pirmsbankrota prasījumu pret *NHCZ* aptuveni 17,85 miljonu EUR apmērā, pamatojoties uz saistībām, kas saistītas ar privatizāciju. Vienlaikus tas bija vienīgais publiskais kreditors, kurš bija daļa no kreditoru komitejas, kas kopā ar četriem privātiem nenodrošinātajiem kreditoriem pārstāvēja nenodrošinātos kreditorus (sk. 19. apsvērumu).

(123) Visi kreditoru komitejas pirmsbankrota nenodrošinātie kreditori, to vidū Valsts īpašuma fonds, atbalstīja *NCHZ* darbības turpināšanu, un tiem bija juridisks pienākums rīkoties visu nenodrošināto pirmsbankrota kreditoru, ne tikai kreditoru komitejas, interesēs. Vienlaikus Valsts īpašuma fonds, būdams arī nodrošināts kreditors, pauda atbalstu turpmākai darbībai.

([71]) Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 145.–152. punkts.
([72]) Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums, *AlzChem AG* / Komisija, T-284/15, EU:T:2018:950, 151.–152. punkts.

(124) Kā minēts 108. apsvērumā, Valsts īpašuma fondam bankrota periodā nebija aktīvu komerciālu attiecību ar *NCHZ*. Tam nebija nekādu pēcbankrota prasījumu pret *NCHZ*, un tas neriskēja uzņemties lielākas saistības *NHCZ* darbības turpināšanas dēļ: tā prasījumi nevarēja palielināties tikai tāpēc, ka *NCHZ* darbība turpinātos.

(125) Šajā saistībā ekonomiskā analīze un *NCHZ* vadības prezentācija, kas bija pieejamas Valsts īpašuma fondam laikā līdz lēmuma pieņemšanai 2011. gada janvārī, bija derīgs pamats tam, lai Valsts īpašuma fonds atbalstītu lēmumu. Kā izklāstīts 101.–104. apsvērumā, šie dokumenti liecina, ka *NCHZ* darbības turpināšana un tā pārdošana uzņēmuma darbības turpināšanas nolūkā (ja būtu pieejams ieinteresēts pircējs (103. apsvērums)) bija kreditoru un attiecīgi arī Valsts īpašuma fonda interesēs.

(126) Turklāt tika konstatēts, ka i) 2010. gada decembra vidū neapmierinātie prasījumi saistībā ar *NCHZ* darbību pirmajā bankrota periodā, kas bija prioritāte salīdzinājumā ar pirmsbankrota prasījumiem, sasniedza aptuveni 16 miljonus EUR (33. apsvērums) un ii) gandrīz visiem ieņēmumiem (atkarībā no scenārija) no *NCHZ* aktīvu pārdošanas būtu jāsedz *NCHZ* darbības pārtraukšanas izmaksas (34. apsvērums). Tas būtiski samazināja iespējamību apmierināt pirmsbankrota prasījumus likvidācijas scenārijā.

(127) Ņemot to vērā, hipotētisks kreditors līdzīgā situācijā varētu pamatoti gaidīt, ka likvidācijas gadījumā neviens no Valsts īpašuma fonda pirmsbankrota prasījumiem netiks apmierināts. Tādējādi, pamatojoties uz tajā laikā Valsts īpašuma fonda rīcībā esošo informāciju, tas pamatoti varēja uzskatīt, ka tam būtu labāk, ja darbība tiktu turpināta, salīdzinot ar visu prasījumu zaudēšanu likvidācijas gadījumā.

(128) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka Valsts īpašuma fonda lēmumu par labu *NCHZ* darbības turpināšanai būtu pieņēmis arī saprātīgs un rūpīgs privātais kreditors, un tāpēc tas atbilda tirgum.

4.3.2.3. Vides fonds

(129) Vides fonds bija nodrošināts *NHCZ* kreditors ar nodrošinātu pirmsbankrota prasījumu pret *NHCZ* aptuveni 950 000 EUR apmērā, pamatojoties uz aizdevuma līgumu, un nenodrošinātu pirmsbankrota prasījumu aptuveni 70 000 EUR apmērā (sk. 2. tabulu 25. apsvērumā).

(130) Kā minēts 108. un 111. apsvērumā, Vides fonds bija pakļauts saistību palielināšanās riskam, ja *NHCZ* turpinātu darboties, un tam radās papildu saistības gan pirmajā, gan otrajā bankrota periodā.

(131) Vides fonda prasījumi, kas radās pēc *NCHZ* bankrota pasludināšanas, bija saistīti ar gada maksas par gaisa piesārņojumu daļēju nesamaksāšanu. Saskaņā ar spēkā esošajām juridiskajām prasībām maksa tika piemērota rūpniecības uzņēmumiem par iepriekšējiem gadiem ([73]), pamatojoties uz gaisa piesārņojumu, ko konkrētā rūpnīca radīja iepriekšējā gadā.

(132) Oficiālā izmeklēšana atklāja, ka tā maksa par gaisa piesārņojumu 2010. gadā, kas Vides fonda vārdā tika piemērota 2010. gada maijā par gaisa piesārņojumu 2009. gadā, tika noteikta 192 454 apmērā, un līdz 2010. gada beigām (pirmā bankrota perioda beigas) pēcbankrota prasījumi sasniedza 222 954 EUR, jo daļēji nebija samaksāta gada maksa par gaisa piesārņojumu (sk. 26. apsvērumu). Tomēr šie prasījumi neradās bankrota procesā esošas *NCHZ* darbības dēļ 2010. gadā, bet gan 2009. gadā, kad *NCHZ* darbība tika nodrošināta ar likumu.

(133) Pirmkārt, Komisija norāda, ka maksa par gaisa piesārņojumu lielā mērā bija paredzama, jo tā bija saistīta ar uzņēmuma darbības apmēru. Otrkārt, valsts maksām, kas radušās saistībā ar bankrota procesā esošu uzņēmuma darbību, tika piešķirta prioritāte salīdzinājumā ar pirmsbankrota prasījumiem.

([73]) Tas izriet no grozītā Likuma par piesārņojumu Nr. 401/1998.

(134) Tāpēc arī 2011. gadā bija sagaidāms, ka *NCHZ* varētu rasties papildu saistības par gaisa piesārņojumu (par 2010. gadu), pat ja kreditori 2011. gadā būtu lēmuši par labu likvidācijai. Turklāt, ņemot vērā to, ka pat likvidācijas scenārijā ražošanu nevarētu apturēt nekavējoties, *NCHZ* turpinātu radīt piesārņojumu pat tad, ja likvidācijas scenārijs tiktu atbalstīts, tāpēc būtu bijis jāmaksā maksas par emisijām pat 2012. gadā. Ņemot vērā to, ka pastāvēja būtiski pirmsbankrota prasījumi, bija saprātīgi, ka Vides fonds balsoja par sava parādnieka turpmāku darbību.

(135) Ņemot vērā iepriekš minēto, jebkurā scenārijā – likvidējot vai turpinot darījumdarbību un pārdodot uzņēmumu, lai turpinātu tā darbību, *NCHZ* 2011. gadā un, iespējams, 2012. gadā būtu radušās papildu saistības par gaisa piesārņojumu, un šajā periodā nodokļu saistības būtu bijušas tādas pašas, un nesamaksātās nodokļu saistības, visticamāk, būtu tādas pašas, jo nebūtu pietiekami daudz līdzekļu visu nodokļu maksājumu segšanai, pat tad, ja uzņēmumu pārdotu, lai turpinātu tā darbību.

(136) Turklāt tika konstatēts, ka i) 2010. gada decembra vidū neapmierinātie prasījumi saistībā ar *NCHZ* darbību pirmajā bankrota periodā, kas bija prioritāte salīdzinājumā ar pirmsbankrota prasījumiem, sasniedza aptuveni 16 miljonus EUR (33. apsvērums) un ii) gandrīz visiem ieņēmumiem (atkarībā no scenārija) no *NCHZ* aktīvu pārdošanas būtu jāsedz *NCHZ* darbības pārtraukšanas izmaksas (34. apsvērums). Tas būtiski samazināja iespējamību apmierināt pirmsbankrota prasījumus likvidācijas scenārijā.

(137) Ņemot to vērā, bija pamatoti gaidīt, ka likvidācijas gadījumā neviens no Vides fonda pirmsbankrota prasījumiem netiks apmierināts. Tādējādi, pamatojoties uz tajā laikā Vides fonda rīcībā esošo informāciju, tas varēja uzskatīt, ka tam būtu labāk, ja darbība tiktu turpināta, salīdzinot ar visu prasījumu zaudēšanu likvidācijas gadījumā.

(138) Šajā saistībā Komisija arī uzskata, ka ekonomiskā analīze un *NCHZ* vadības prezentācija, kas bija pieejamas Vides fondam laikā līdz balsošanai 2011. gada janvārī, bija derīgs pamats tā balsojumam. Kā izklāstīts 101.–104. apsvērumā, šie dokumenti liecina, ka *NCHZ* darbības turpināšana un tā pārdošana uzņēmuma darbības turpināšanas nolūkā (ja būtu pieejams ieinteresēts pircējs (103. apsvērums)) bija kreditoru un attiecīgi arī Vides fonda interesēs. Tāpēc Vides fondam, kura papildu prasījumi otrajā bankrota periodā bija paredzami mazāki par pirmsbankrota prasījumiem, bija pamatoti iemesli pamatot savu lēmumu ar administratora ekonomisko analīzi un vadības prezentāciju.

(139) Tādējādi Komisija uzskata, ka Vides fonda lēmumu balsot par labu *NCHZ* darbības turpināšanai būtu pieņēmis arī saprātīgs un rūpīgs privātais kreditors, un tāpēc tas atbilda tirgum.

4.3.2.4. Novāku pilsēta

(140) Novāku pilsēta bija nodrošināts *NHCZ* kreditors ar pirmsbankrota prasījumu pret *NCHZ*, pamatojoties uz reģistrētām ķīlas tiesībām, kas saistītas ar nekustamā īpašuma nodokli aptuveni 43 781 EUR apmērā.

(141) Kā minēts 108. un 111. apsvērumā, Novāku pilsēta bija pakļauta riskam, ka bankrota periodā *NCHZ* varētu rasties lielākas saistības, un faktiski *NCHZ* radās papildu saistības, kas galvenokārt bija saistītas ar tā nekustamā īpašuma nodokļa saistībām.

(142) Novāku pilsētas prasījumi, kas radās pēc *NCHZ* bankrota pasludināšanas, bija saistīti ar gada nekustamā īpašuma nodokļa daļēju nesamaksāšanu. Saskaņā ar spēkā esošajām tiesību aktu prasībām nodokļi tika uzlikti par konkrēto gadu ([74]), pamatojoties uz zemes platību un ēkām (atsevišķi dažādām kategorijām).

([74]) Tas izriet no grozītā Likuma par vietējiem nodokļiem Nr. 582/2004.

(143) Galvenais Novāku pilsētas prasījums pret *NCHZ* pirmajā bankrota periodā bija nekustamā īpašuma nodoklis par 2010. gadu (uzlikts 2010. gada martā) 523 793 EUR apmērā (sk. 27. apsvērumu). Ņemot vērā to, kas šis prasījums bija valsts nodoklis, to uzskatīja par prioritāru, un pirmajā bankrota periodā tas tika daļēji apmierināts. Līdz 2010. gada beigām, kad beidzās pirmais bankrota periods, pēcbankrota prasījumi sasniedza 29 762 EUR (galvenokārt *NCHZ* nekustamā īpašuma nodokļa saistības) (sk. 27. apsvērumu).

(144) Vadības prezentācijā tika aplūkoti ieņēmumi aptuveni 572 000 EUR apmērā gadā, kurus Novāku pilsēta uzskatīja par zaudētiem, ja *NCHZ* pārtrauktu savu darbību (32. apsvērums), un kurus, no otras puses, var uzskatīt par tādiem, kas atbilst papildu prasījumu aplēsēm otrajā bankrota periodā.

(145) Laikā, kad tika pieņemts lēmums, bija zināms, ka nodokļa summa, ko *NCHZ* bija parādā Novāku pilsētai, bija jāmaksā katru gadu, un tā bija atkarīga nevis no tā, vai *NCHZ* darbojas, bet tikai un vienīgi no *NCHZ* piederošās zemes platības un ēkām. Tādējādi bija sagaidāms, ka nesamaksātās nodokļu saistības būtu bijušas vienādas gan likvidācijas, gan darbības turpināšanas scenārijā, jo nebūtu pietiekami daudz līdzekļu, lai segtu visus nodokļu maksājumus, jo vienlaikus bija jāapmierina kreditoru pēcbankrota prasījumi.

(146) Tāpat bija maz ticams, ka *NCHZ* piederošās zemes platība būtiski mainīsies novērtējamajā laikposmā. Iespējamā zemes pārdošana bija maz ticama, un tam galvenais iemesls bija būtiskais vides slogs un smagā ķīmiskā rūpniecība uz zemes. Būtu bijis ļoti spekulatīvi un hipotētiski uzskatīt, ka pircējs būtu iegādājies visu teritoriju vai tās daļu un samaksātu vismaz daļu no nekustamā īpašuma nodokļa. Tādējādi vienīgi no privātā kreditora kritērija viedokļa *NCHZ* darbībai nebija ietekmes uz parādu Novāku pilsētai.

(147) Tādējādi Komisija, pirmkārt, norāda, ka nekustamā īpašuma nodokļa summa lielā mērā bija paredzama, jo tā bija saistīta ar uzņēmuma aizņemto zemes platību un ēkām. Otrkārt, nodokļiem, kas radušies saistībā ar bankrota procesā esošu uzņēmuma darbību, tika piešķirta prioritāte salīdzinājumā ar pirmsbankrota prasījumiem.

(148) Turklāt tika konstatēts, ka i) 2010. gada decembra vidū neapmierinātie prasījumi saistībā ar *NCHZ* darbību pirmajā bankrota periodā, kas bija prioritāte salīdzinājumā ar pirmsbankrota prasījumiem, sasniedza aptuveni 16 miljonus EUR (33. apsvērums) un ii) gandrīz visiem ieņēmumiem (atkarībā no scenārija) no *NCHZ* aktīvu pārdošanas būtu jāsedz *NCHZ* darbības pārtraukšanas izmaksas (34. apsvērums). Tas būtiski samazināja iespējamību apmierināt pirmsbankrota prasījumus likvidācijas scenārijā.

(149) Šajā saistībā ekonomiskā analīze un *NCHZ* vadības prezentācija, kas bija pieejamas Novāku pilsētai 2011. gada janvārī, bija derīgs pamats tam, lai Novāku pilsēta atbalstītu lēmumu. Kā izklāstīts 101.–104. apsvērumā, šie dokumenti liecina, ka *NCHZ* darbības turpināšana un tā pārdošana uzņēmuma darbības turpināšanas nolūkā (ja būtu pieejams ieinteresēts pircējs (103. apsvērums)) bija kreditoru un attiecīgi arī Novāku pilsētas interesēs.

(150) Tāpēc, ņemot vērā to, ka likvidācijas gadījumā varētu tikt zaudēti visi pirmsbankrota prasījumi, zemes pārdošana bija maz ticama, jo zemei bija augstas vides izmaksas, kā arī bija neizbēgams nenomaksāto nodokļu pieaugums par būtisku laikposmu (vairāk nekā vienu gadu) pat likvidācijas gadījumā, Novāku pilsētai bija pamats atbalstīt *NCHZ* darbības turpināšanu.

(151) Tādējādi Komisija uzskata, ka Novāku pilsētas lēmums balsot par *NCHZ* darbības turpināšanu atbilda tirgum.

4.3.3. *Secinājums par ekonomiskas priekšrocības esību*

(152) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka dažādu publisko struktūru rīcība bija saskaņā ar privātā kreditora kritēriju.

(153) Tāpēc Komisija secina, ka *NCHZ* neguva tādu priekšrocību salīdzinājumā ar konkurentiem, ko tas nebūtu saņēmis parastos tirgus apstākļos otrajā bankrota periodā, kad Likumu par stratēģiskiem uzņēmumiem vairs nepiemēroja un *NCHZ* turpināja savu darbību, pamatojoties uz kompetentās struktūras lēmumu.

(154) Jebkurā gadījumā, ņemot vērā to, ka publiskie kreditori, kas piedalījās kompetentās struktūras lēmuma pieņemšanas procesā, rīkojās kā jebkurš cits tirgus dalībnieks, Komisija uzskata, ka nav vajadzības izvērtēt, vai publisko kreditoru lēmums bija vai nebija *pari passu*, tātad, vai tas tika pieņemts ar tādiem pašiem noteikumiem, kādi bija privātiem kreditoriem, kuri bija līdzīgā situācijā. Faktiski attiecīgie kreditori nebija identiskā stāvoklī. Turklāt, ja var noteikt, vai ir sniegta ekonomiska priekšrocība, nav vajadzības sīkāk pārbaudīt, vai publiskā struktūra rīkojās atbilstīgi *pari passu* nosacījumiem ([75]). Ja publisko struktūru intervence nav *pari passu* ar privātiem ekonomikas dalībniekiem, tas automātiski nenozīmē, ka darījums neatbilst tirgus apstākļiem, un atbilstību tirgus apstākļiem var novērtēt, izmantojot citas metodes ([76]). Tāpēc nav vajadzības paļauties uz *pari passu* nosacījumu pārbaudi, jo ekonomiskas priekšrocības neesība un atbilstība tirgus apstākļiem *NCHZ* kreditoru gadījumā ir pierādīta ar citiem līdzekļiem.

5. **SECINĀJUMS**

(155) Ņemot vērā iepriekš minēto, atkārtoti izvērtējot pasākumu, ko īstenoja attiecībā uz *NCHZ* tā otrajā bankrota periodā, kas bija šā lēmuma 1. zemsvītras piezīmē minētā lēmuma par oficiālas izmeklēšanas sākšanu priekšmets, Komisija secina, ka pasākums nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Kompetentās struktūras lēmums uzdot bankrota administratoram turpināt *NCHZ* darbību, ko 2011. gada 26. janvārī vienprātīgi pieņēma kreditoru komiteja un nodrošinātie kreditori un 2011. gada 17. februārī padarīja saistošu bankrota tiesa, rīkojoties kā kompetentās struktūras locekle pēc tam, kad 2010. gada 31. decembrī beidzās Likums par stratēģiskiem uzņēmumiem zaudēja spēku, nav valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta nozīmē.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Slovākijas Republikai.

Briselē, 2021. gada 14. jūnijā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Margrethe VESTAGER

([75]) 2014. gada 4. septembra spriedums, *SNCM* un Francija / *Corsica Ferries France*, C-533/12 P un C-536/12 P, EU:C:2014:2142, 54. punkts. Skatīt arī 2018. gada 1. februāra spriedumu, *Larko*/Komisija, T-423/14, EU:T:2018:57, 119. punkts, un 2012. gada 11. septembra spriedumu, *Corsica Ferries France* / Komisija, T-565/08, EU:T:2012:415, 122. punkts. Sk. arī lietu T-93/17 *Duferco Long Products SA* / Komisija, EU:T:2018:558, 99.–106. punkts, kurā Vispārējā tiesa konstatēja darījuma neatbilstību tirgus apstākļiem, neizmantojot *pari passu* analīzi.

([76]) Vispārējās tiesas 2014. gada 12. jūnija spriedums, *Sarc*/Komisija, T-488/11, EU:T:2014:497, 98. punkts. Sk. arī Vispārējās tiesas 2018. gada 18. septembra spriedumu, *Duferco Long Products SA* / Komisija, T-93/17, EU:T:2018:558, 102. un 103. punkts.